

Yeniden • • Millî

MÜCADELE

DISK VE İÇYÜZÜ

23 HAZİRAN 1970

SAYI: 21

İLMÎ SAĞ

İLMÎ SAĞ: SADECE SOLA KARŞI BİR PROTESTO HAREKETİ DEĞİL; BİZZAT MİLLET İDEOLOJİK YAPISININ İLİMLEŞMESİ VE HAREKETLENMESİDİR !

21

Cemiyetin bu protestosu, netice itibarıyla, sağa bir merhaledir. Cemiyet solun kaba ve çirkin nevini protesto eder, buhranını yaşar ve aramaya başlar. Aradığı bir kurtuluş ideolojisi. Bu arayışı, insanlık tarihinde sarîh olarak, Hz. İsa'nın ve Hz. Muhammed (S.A.S.)'in gelişine hazırlanan devirlerde görürüz. Bu asırlarda cemiyet bir kurtuluş ideolojisini bekler. Ve dünyanın birden bire aydınlandığı bir nur ortalığı kaplar. Bu aydınlık, sağ ideolojinin insan buhranını dindirmeğe yönelen güven verici hareketinden doğar.

Hristiyan ideolojisinin zulmüne karşı Rönesans, menfiliklerine rağmen, böyle bir aranı ve bekleyişi ifade eder.

Solun, kaba ve çirkin şekillerinden buhranların ızdırabı ile uzaklaşan zamanımız insanlığı ise, büyük bir arayış içindedir.

Şu hale göre; cemiyetin her buhranı, yeni bir cemiyeti hazırlayan tohumdur. Her buhran yeni bir cemiyet ve insanın çirkeşidir.

Cahiliye Arablarının ve insanlığın buhranı, 1400 sene evvel, yepyeni bir cemiyet ve insan meydana getirmiştir. Rönesans ise, Hristiyan cemiyet ve insan şeklini protesto olarak, yeni bir insan ve cemiyet vücuda getirmiştir.

Her buhran ise, sağa zarurî merhale olur. Bu merhale oluş, kendini bilhassa Avrupa'da göstermektedir.

Sol ideoloji, hâkim olduğu cemiyetde, insan yapısının zaruretlerine uymadığından, kısa bir zaman sonra, şiddetle yaşamağa çalışır. İnsanı köleleştirmek ve ızdıraba sokmak, solun yaşama sebebi olur. Komünizm, Kapitalizm ve her nevi sol dışta bu yolu seçer.

Dünya tarihi göstermiştir ki; hiç bir ideoloji sadece kuvvetle yaşamaz. İnsan

yapısına muhalif olan hayali nazariyeler, kendilerini sadece kuvvetle kabul ettirmek isterler.

İnsan fıtratının tam ifadesi olan sağ ideolojinin sesini duyurması, cemiyeti süratle toparlar ve sol ideoloji hakimiyetini kaybeder. Zira ideolojilerin gerçek desteği, insan yapısına uygunluktur. Bir ideoloji sadece cebirle ayakta duramaz. Sol ideolojilerin temel kanunu budur. Hakimiyetlerini kaybetmemek için, zulmü artırdıkça artırırlar. Cemiyet buhrana düşer. Sağ ideolojinin ilk temasında sol yıkılır. Bu, insan ve cemiyet yapısının kanunudur.

Mahiyeti itibarıyla yok olmaya mahkum sol ideoloji, sağın haklı darbesiyle tarihin karanlığına gömülür. Kanlı vahseti ile sol, kendi kendini tasfiye etmek adettindedir.

Fir'avn, Bâbil, Bizans, İran devletlerinin küçük kuvvetler tarafından imhası bu kanuniyeti izah eder.

İnsanlığa en vahşi bir istibdadı reva gören İran solu, müslümanların hücumu karşısında eriyip kaybolmuştur. Zira sol ideolojiler bünyeleri icabı, yok olma istikametindedir.

Sola karşı her protesto, sağa geçiş merhalesidir. Sağ ideolojinin vazifesi, bu geçişi süratlendirmekten ibarettir.

Bugünün iki vahşi solu da, yani kapitalizm ve komünizm de, aynı akıbete uğrayacaktır. Bu iki solun bünyesinde vuku bulacak sarsıntılar ve buhranlar yeni bir cemiyeti hazırlayacak. sol ideolojilerin bu iki tipi de, devirlerini doldurup tarih olacaklardır. Zira eşyanın, insanın ve cemiyetin tâbi olduğu kanunlar değişmez. Kapitalizm ve komünizm bloklarını da, İran ve Bizans devletlerinin akıbetlerinden kurtaracak hiç bir imkân yoktur. Zira insan yapısının kanunu istisna tammaz. Nasıl eski sol rejimleri, maddî üstünlükleri kurtaramadı ise, bugünün sollarını da maddî üstünlükleri kurtaramayacaktır.

Solun bütün şekillerini deneyen insanlık, buhranlar ve protestolarla, her an sağın güven verici ve insani idealine yaklaşmaktadır. Bu oluş durmayacak ve insanlığın son yaşayış şekli, değişmez bir surette, sağ yaşayış şekli olacaktır. Bu yaşayış insanlığa hediye edecek sağ ideoloji ise, insan yapısının zaruretlerine tam tekabül ettiğinden, solla zarurî çarpışmasında galip gelecek ve insanlık, saadet çağı olan, sağ ideolojinin hayat yaşayışına kavuşacaktır.

İnsanlık, durdurulmaz bir süratle, sağ ideolojiye koşacaktır. Sağ ideolojinin hayat modelleri, insanlığın nihai ve tabii cemiyet şekli olacaktır. Sağ ideoloji, insanlığı saadet hedefine götürmekte tam bir başarı sağlayacaktır. Zira insan yapısının kanuniyeti budur.

S O N

İlmî Sağ adlı eserimizin tefrikanı burada bitiyor. Kıymetli okuyucularımıza İlmî Sağ'ın yakında kitap haline getirileceğini müjdeliyor. Önümüzdeki haftadan itibaren buraya yeni bir sahife açacağız.

3

İSTİFADE EDİLEN KAYNAKLAR :

1. Kenzü'l-Vusûl ilâ Ma'rifeti'l-Usûl - Fahrü'l-İslâm El-Pezdevî.
2. Kesfûl-Esrâr (Serhü Pezdevî) - Abdülazîz Buhârî.
3. Mir'âtü'l-Usûl - Molla Hüsrev.
4. Serhü Menâr - İbnü Melek.
5. Serhü Emâlî - Aliyyül-Kârî.
6. İlmî Sağ - Yeniden Millî Mücadele Mecmuası.

ABDÜLAZİZ BUHARİ: Ahmet adında bu zatın oğludur. Amcası Muhammedden ve ayrıca Muhammedül Buhariden fıkıh öğrenmiştir. Kudretli Usûlî Fıkıh âlimlerinden olup, bu konuda «Gâvetüttahkik» adında bir eseri vardır. «Kesfûl-Esrâr» adındaki eseri Usûlî Pezdevînin en kıymetli şerhlerindendir. Hicrî 730 tarihinde vefat etmiştir.

ALİYYÜL - KARİ: Hanefî fakihlerinden,

İSLAM'DA AKIL

İlmî kudreti yüksek ve fazilet sahibi bir zattır. Ebulhasenil - Bekrî ve Ahmad b. Haceril - Mekki gibi âlimlerden ders okumuştur. Herat'ta doğmuş. Hicrî 1014 tarihinde Mekke'de ölmüştür. Mühim eserlerinden bazıları şunlardır: «Serhü Mîşkât», «Serhüş - Sifâ», «Serhüş - Semâil», «Serhül - Fikhil - Ekber», «Serhü Muvatta'î Muhammed», «Serhü Emâlî», «El-Masnû' fi Ma'rifeti'l-Mevzû.»

EBU BEKR MUHAMMED EL - BAKİLLA Nİ: Ölm: 1013. Kelamcılar arasında «El-Kâdî» ünvanı ile anılır. İslâmın pek zeki ve kabiliyetli kelamcısıdır. Tahsilini Basra Mektebi âlimlerinden ikmal etmiş, bilhassa İmam Eş'arînin talebeleri olan İbnü Mücahid et-Taî, Ebû İshak İsfarâinî'den ve Ebû Bekr b. Fevrek'ten ders okumuştur.

Daha sonra Bağdat'a giderek meşhur muhaddislerden ders almıştır. Bakillânî'nin en şöhretli olduğu saha Kelâm'dır. Bundan sonra şöhreti bilhassa Usûlî Fıkıhta idi.

FAHRÜL - İSLÂM EL - PEZDEVİ: Mâverâünnehirdeki Hanefî fakihlerinin meşhur larındandır. Hicrî 400 - 482 tarihleri arasında yaşamıştır. Tefsir, Usûl ve Fırû'da bir ummandı. Hanefî mezhebindeki yüksek kudreti darbimesel olmuştur. «Kesfûl-Esrâr» isimli tefsirinin 120 cilt olduğu söylenir. «Mebcut» isimli 11 ciltlik bir eseri ve Usûlî Fıkıha dair meşhur kitabı vardır. **İBNÜ MELEK:** Hanefî fakihlerinden muhaddis ve muhakkik bir zattır. «İbnü Ferîş teh» diye de anılır. Tire'de müderrislik (Devamı 14. Sayfada)

Milletin iman, ahlâk, kül-
tür, tarih ve menfaatine
bağlı haftalık sivasî MİLLÎ
DÂVA MECMUASI

YIL: 1 — SAYI: 21

SAHİBİ

Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR

SELİM ARKOÇ

İDARE YERİ

Babıâli Cad. No: 50/4

Cağaloğlu — İSTANBUL

Telefon: 27 73 10

Flatı : 150 kuruş.

Dizgi :

ŞEN - AL MATBAASI

Baskı :

GÜNES MATBAACILIK

T.A.Ş. Cağaloğlu - İst.

Abone Şartları:

Bir senelik: 70 Lira

6 Aylık: 35 Lira.

3 Aylık: 18 Lira.

YAKLAŞAN TEHLİKE

27 Haziran 1970 günü İstanbul'da patlayan hadiseler, tahminlerin ötesinde, acı gerçekleri ortaya koymuştur. 274 sayılı sendikalar kanununun değiştirilmesini protesto vesilesiyle meydana getirilen kanlı çarpışmaları, iyice bilmek mecburiyetindeyiz. Bu hadiselerin sebep olduğu tahribat şimdilik şunlardan ibarettir. Dört ölü, ve yüzlerce yaralı verilmiş. Bir çok subay, er, polis, esnaf ve işçi yaralanmış. Kaymakamlık binası tahrip edilmiş, Kadıköy'de evler taşlanmış, otomobiller tahrip edilmiş. Fabrikalar ve atölyeler hasara uğramıştır.

Yukarıda saydığımız tahribatın yanında, asıl mühim olanı işçi kitlesini, komünist tahrikleri ve yalanları karşısında uyuracak hiç bir makam ve teşkilâtın bulunmamasıdır. Sakallı ve berelli bazı müslümanların katıldığı, Topkapı'da yürürken «Kahrolsun komünistler» diye bağırarak işçi gruplarının bulunduğu, Kadıköy'de kendilerini komünist tahriklerine kaptırdıkları anlatılınca üzülen işçilerin bulunduğu ve Türk-İş'e mensup işçilerin de katılabildiği bir yürüyüş; şuurlu müminleri, vatanseverleri ve milliyetçileri uyandırmalıdır. Bu acı vaziyet; mümin, milliyetçi ve vatansever işçinin iğrenç bir şekilde aldatıldığını ve aldatılmasına karşı hiç bir tedbir alınmadığını göstermiştir.

Siyasi iktidar vazifesini yapmamış. Sözde milliyetçi, sözde anti komünist sendikalar, işçiyi komünist tahrikler karşısında yapayalnız bırakmışlardır. Hiç bir zaman binlerce insan açık bir yalanı müdafaa için bir araya gelemezler. DİSK ve bilhassa DEV-GENÇ adlı asıl komünist teşkilâtının yalanları ne derece tesirli olursa olsun, işçinin istismara müsait sosyal, ekonomik ve manevi problemlerini hal hususunda yalnız bırakıldığı, meselelerine sahip çıkılmadığı muhakkaktır.

274 sayılı kanunun değiştirilerek, ancak belki bir iş kolunda işçilerin %30'unu bünyesinde toplayan sendikalara, toplu sözleşme ve grev hakkının verilmesi düşüncesi bizce ne kesin bir tedbirdir, ne de sendika kurma hürriyeti ve çalışma hakkı ile bağdaşabilir. DİSK'in iğrenç faaliyetleri kanunlarla değil, kızıl ve sarı sendikacılığı bütün iğrençliği ile açıklayan, işçinin haklarının teminatını milletin hürriyeti ve yücelmesinde bilen millî sendikacılık anlayışı ile ortadan kaldırılabilir.

Mao uşağı DEV-GENÇ'e mensup üç soysuz, DİSK'in ve bütün komünistlerin elbirliği ile 16 Haziranda başlayan işçi hareketini, tam bir terör hareketi haline getirdiler. Senelerden beri haber verdiğimiz, bildiriler, konferanslar ve bütün yayın vasıtaları ile duyurmağa çalıştığımız tehlikeler ortaya çıkmaya başladı.

1968 Haziranında, başlayan üniversite boykot ve işgallerinin hangi kalıba döküleceğini vesikalarıyla göstermiş. Ve üniversitelerin birer kızıl ihtilâl üssü olacağını haber vermiştik. Ne yazık ki bunlar da gerçekleşti. Üniversitelerde işledikleri siyasi cinayetleri milliyetçilerin üzerine atarak, doğan elektrikli havadan istifade ile okulları birer üs haline getirdiler. Talebe çoğunluğu; silahla bomba ile paniğe kaptırıldılar. Milliyetçi talebe teşkilâtları ise, üniversite ile alakasız. Üniversite ve gençlik hakkında doğru bir politik görüşten mahrum olduğu için, hiç bir müessir müdahalede bulunmak imkânına sahip olamadı.

Bir diğer taraftan siyasi iktidar, kozmopolit ve Marxist basının telkinleri ile Taksim ve Konya olaylarından sonra milliyetçi avına çıktı. Kozmopolit basının histeri krizini tatmin için, komünist eşkiyaların iftiraları ihbar, ihbarları şehadet sayıldı. Ve milliyetçiler en adi mücrimler gibi hapishanelere terk edildiler. Ve yetkili mahkemeye çıkarmamakta direnildi. Mevkufiyet hali geçici bir tedbir olmak gerekirken, adaletle leke sürecek bir hissiyet içinde sebepsiz tevkifli halleri devam etti.

Komünistlerin iftiraları ile hapishaneye, kurşunları ile hastahaneye giden ve bombaları ile şehid edilen milliyetçiler, hiç bir makamın yardımını görmediler. Yardım şöyle dursun, devletin kuvvetlerini milliyetçilerle boğuştururken, komünistler bir seneden beri, bu isyan provasını hazırlamak imkânını buldular.

7 Haziran 1970 de kızıl köpeklerin kandırıp, tahrik edebildikleri ve büyük bir hırsla polis, jandarma ve asker demeksizin, maniaları aşan, barikatları yıkan ve zaptı imkânsız hale gelen hareket; devletin temellerini yıpratma gücünde olduğunu göstermiştir. Her devirde komünist ihtilâl, küçük bir azınlık tarafından yürütülür. Ve komünizm propagandası, doktrin telkini yapılmaz. Halkın o anki, istekleri, hedefleri ve ihtiyaçlarını karşılamak vaadedilir. Ve önce hükümet ve sonra devlet, kin ve hırsla aklı başından gitmiş kalabalığa yıkılması gereken birer hedef olarak, gösterilir. Komünist militanları ve teşkilâtı koruyucuları; ve bütün devlet mekanizmasını düşmanı olarak görmeğe alışan kitleler içinden, kızıl muhafız alayları kurmak güç olmaz.

Lenin 1906 yılının 30 Eylülünde yazdığı yazısında işçinin iktisadi grevlerinin, işçi-talebe gösterilerine; oradan da, sokak çarpışmalarına ve ihtilâle nasıl geçtiğini anlatmakta ve bunları öğütlemektedir.

Komünizm, Türkiye'ye saldırı halindedir. Bu saldırısı 1960 tarihinden itibaren gittikçe artmıştır. Komünizm bir ideolojik saldırdır. Komünizm bir kitle hareketi temeline dayanmak ister. İğfal edilmiş kitlelerin desteği olmadan komünizm zafer kazanamaz. Komünizmin kitleyi iğfale yönelen ve ideolojik bir saldırı ifade eden tecavüzlerini ne Çan Kay Şek'in askerleri, ne generallerinden, grandüklerinden bir tabur teşkil edecek kadar kalabalık Çarlık ordusu, ne Bismark ordusu ve polis ve ne de Mussolini öncesi İtalyanın muzafer orduları önleyememiştir.

Ancak ordu, millî cephe ve milletin sarsılmaz beraberliği; komünist kudurganlığını yok edebilir. Ne tek başına polis tedbirleri, ne de benzeri tedbirler komünist saldırganlığını yok etmeye yetmez.

Parlamentarizminin, bu millî tehlike karşısında birleşmeleri için çok az vakit kalmıştır.

Vatanı saran kızıl yangına karşı, teşkilâtı çeteleri değil, milyonluk sürüleri yok eden milletimiz, devletini, dinini ve varlığını korumağa kararlıdır. Geçirdiği bunca tecrübeden sonra, hiç bir maceracının palavrasına pabuç bırakma mağı ve hürriyetini korumayı bilecektir.

YENİDEN MİLLİ MÜCADELE

Hak isteme mi ihtilâl denemesi mi

Eskiden bu milletin kanı cephelerde akardı. Çanakkale'de, Galiçya'da, Kafkaslarda, Yemen'de, Viyana'da akardı. Bu millet, İngilizle döğüşürdü, Moskofla döğüşürdü. Fransızla, Bulgarla, Yunanla vururdu. Eskiden bu milletin evladı Ahmedler, Aliler, Mehmedler; Jakoplarla, Joseflerle, Allenby'lerle ve Napolyonlarla boğaz boğaza gelirdi. Eskiden bu millet yalnız düşmanlarını öldürürdü.

Bugün, bize ne oldu bilinmez, Aliler, Ahmedleri; Mehmedler Osmanları; Yusufklar kendi kardeşlerini öldürüyor. İşçi polisi; talebe talebeyi; köylü şehirliyi ve bir milletin evladı kendi kardeşini öldürüyor. Bir millet bir birini yok ediyor. Bir millet yokoluşunu hazırlıyor.

Geçtiğimiz hafta millet olarak muzdariptik.. Acı hadiseler millet hayatını tehdit ediyordu Millet yarımından ümitsiz olarak gözleri meçhule bakarken düşünüyordu «Türkiye nereye götürülüyordu? Millet niye birbirleriyle çarpışıyor? Hâdiseler kendiliğinden mi cereyan ediyordu? Yoksa milletimizin yok olmasını isteyen düşmanlar mı vardı? Üniversitede niçin millî kültür yerine silâhlar konuşuyordu? Ruhiler, Yusufklar niçin kurşunlanıyordu? Millet düşünüyordu. «İşçi niçin muzdarip, köylü niçin dertli? Ve işçi, milletin eli ayağı işçi niçin yürüyordu?» Millet bütün bu sorulara cevap verememenin şaşkınlığı içerisinde göz yaşlarını içine akıtarak düşünürken dört kişinin ölümünün de karıştığı üzücü olaylar cereyan ediyordu.

HADİSELERİ KİM BAŞLATTI?

İzmit'te başlayan ve ertesi gün İstanbul'da yürüyüş şeklinde devam eden, en çok taş, sopa, bıçak ve tabancaların konuştuğu hareketler işçi; «hak isteme yürüyüşü», hareketi uzun zamandan beri hazırlayanlar ise «işçi eylemi» diyorlardı. Son hadiseler gerçek mahiyetiyle işçimize, polisimize ordumuza her şeyden önce millete aksettirmedi... Bütün yürüyüş kollarını yakından takibeden «Yeniden Millî Mücadele» muhabirlerinin notlarını aziz milletimize aksettirmeyi, milletimizin geleceği ve bu hususta vereceği karar bakımından üzümlü buluyoruz.

Hadiseler bir haksızlık karşısında, işçinin kendiliğinden başlattığı hareket olmaktan çok uzaktır. Hareketi başlatanlar, İzmitteki fabrikalarda teşkilatlanmış olan DİSK'e bağlı sendikalardır. Hattâ işçi nereye, niçin ve kimin öncülüğünde yürütüldüğünü bile bilmeksizin yürüyordu.

Komünistler tarafından başı taşla ezilerek ve gırtlaklı ustura ile kesilerek öldürülen polis memuru Yusuf Kahraman.

İŞÇİNİN GAYESİ VE TAHRİKÇİLER (Kadıköy Olayları)

Şimdi Kadıköy'de yürüyüşü takibeden arkadaşımızı dinleyelim:

Haydarpaşa Nümune Hastahanesindeyiz. Yaralıları geliyor. Kalabalık toplanıyor. Ve herkes yanında bulunana bir şeyler söylüyor.

«Kadıköy'de işçi-polis çatışmış, asker-işçi çatışmış, üç tane polis arabası yakılmış Kaymakamlık binası tahrip edilmiş. 100 tane adam ölmüş. İstanbul'un her tarafı böyleymiş» Bunlar ağızdan ağıza dolaşan sözlerdi. Ölü ve yaralı sayısını büyütme suretiyle panik yaratmak ve millet üzerinde terör meydana getirmek için, hadiseleri tertipleyenler tarafından, gayret sarfedildiği belli idi.

Biraz sonra işçilerin Kadıköy'den Haydarpaşaya doğru yürüdükleri duyuldu. Hastahane de bir panikler başladı. Herkes oraya buraya koşuyor. «Buraya da geleceklermiş» diye korkularını ifade ediyorlardı. Bu esnada 1000 kadar işçi hastahane önünden geçiyorlardı. Burada dik-kate değer husus şu oldu. Hastahane çıkış beyaz gömlekli birisi işçiyle konuşuyordu. Bu adam hastahane kasiyerlik yapan Mustafa Tutuş adında biriydi. Ağzından şu sözler duyuluyordu.

«Tabii arkadaş. Alın hakkınızı Size kalmayan, hiç kimseye kalmamasın. İcabında tahrip de edilir. Bunlar sizi soyamak istiyorlar. Siz de onları soyun» İşçi bu sözlerle daha da tahrik ediliyordu.

Kalabalık Ankara yoluna doğru döndü. Aniden herkes koşmaya başladı. Biz de kalabalığın içine katılmıştık. Orada bulunan trafik kulübesine hücum başladı. 2 trafik polisi canlarını zor kurtardı. Arada bir «Vurun namussuzlara» sesleri yükseliyordu. Bu sesler daha çok kalabalık içine karışmış, fakat işçiye benzemeyen insanlardan çıkıyordu. Bir anda kulübe tamamen tahrip edildi.

BİR İŞÇİ, İŞÇİLER (!) TARAFINDAN DÖVÜLÜYOR

İşçi arasına karışan çapulcular da, orada bulunan seyyar gazoz satıcısının gazozlarına hücum ettiler. Az sonra gazozlardan eser kalmamıştı. Gazozların sahibi hem ağlıyor, hem konuşuyordu.

«Allah'tan korkun. Ben de işçiyim. Ben de ekmeğimi kazanmak için didiniyorum. Yazık değil mi bana. Siz nasıl işçisiniz» diye çarpınırken, işin kötüye varacağını düşünmüş olacaktı ki, işçi arasına katılan o mahut gençlerden birkaç tanesi geldi ve «Sen üzülme amca. «Zararını biz öderiz. Baksana bir adres verelim. Yarın o adrese gelersin» dedi. Bir kâğıt üzerine «Gümüşsuyu Talebe Yurdu» yazdı. «Bu adrese gelersin ve Talebe Cemiyetini ararsın. Biz orada oluruz. Senin parayı veririz.» dediler Adam neredeyse bayılacaktı. Sık sık nefes alıyordu İ.T. Üniversitesinden olduğu anlaşılan bu insanlar, oradan ayrılınca aralarında «Yarın epeyce iş düşecek. Beyni yıkanacak bir sürü adam var» diye konuşuyorlardı.

Biraz önce, yolda işçileri tahrik eden hastahane memuru Mustafa Tutuş, şimdi de Hastahane'nin yola bakan duvarları üzerine çıkmış 50 kadar işçiye aynı tahrikçi eda ile konuşuyordu en fazla dikkatimizi çeken husus «silâha silâhla mukabele edilir arkadaş» diye konuşmuş olmasıydı.

Bu arada işçi de yol boyunca yürüyordu. Bazı işçilere yaklaştık ve sorduk: «Nereye yürüyoruz be kardeşim?» «Ne bileyim ben, yürüyoruz işte.» Tekrar sorduk: «Bu yürüyüşü kim başlattı? Bakın, aranızda talebeler var. Bunları tanıyor musunuz?»

«Bilmem kardeşim. Yürüyün diyorlar yürüyoruz. Fabrikalarımızdan zorla çıkardılar. Yürümezsek dövüyorlar. O talebeleri de tanıyamıyorum. Ne bileyim ben kimdir? Onlar da katılmışlar.»

İŞÇİ DÜŞMANINI ANLARSA KARDEŞ KAVGASI BİTER

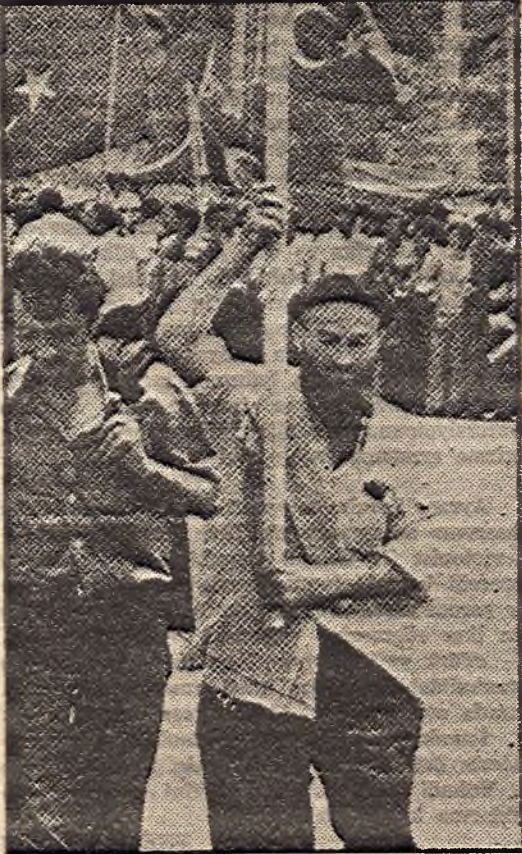
Şimdi bir başka işçiye yaklaştık. Sorduk: «Nereye gidiyoruz be gardaş.» «Otosan'a gidiyoruz.» «Ne yapacağız orada?» «Yapacağız işte. Hakkımızı alacağız. Şimdi bir kanun çıkıyor. Sen dika kuramayacaksınız. Grev yapamayacaksınız. Hakkımızı isteyemeyeceğiz. Bizi soyacaklar be gardaşım, soyacaklar.» İşçinin bir şeyler duyduğu belliydi. Belli ki bir takım sloganlar veriliyordu. «Sendika kuramayacaksınız. Grev yapamayacaksınız» gibi. Sorduk: «Kadıköy'de neler oldu?» Zevkle anlatmaya başladı. «Üç polis arabasını tahrip ettik. İki defa asker barikatını yarıdık. Öyle dövüyorduk ki görmeliydiniz Birinci'nin copunu elinden aldım. Kafasına bir vurunca ikiseksen yere uzandı.» Birden sözünü kestik. «Kime vurdun? Yere uzanan kimdi?» «Kim olacak, asker, polis kim karşımıza çıktıysa» Bir an durduktan sonra işçinin gözünün içine bakarak yeniden sorduk. «Hemşerim sen nerelisin?» «Elazığlıyım.» «Adın ne?» «Mehmed.» «Polisin adı nedir acaba?» «Ne bileyim ben. Ya Ahmet'tir, Ya Mehmet'tir.» «Askerde kardeşin var mı?» «Var. Şimdi İzmir'de.» «Onun adı ne?» «Ali.» Yüzümüzün ifadesini birden değiştirdik ve sorduk: «Bak, kardeşim Mehmed. Senin seninle aynı adı taşıdığınız toplum polisine karşı çıkaran, Mehmed'i, Mehmed'e vurusturan kimdir? Şu an da karşına asker olarak senin kan kardeşin çıkabiliirdi. Senin kardeşine vurmandan. Kardeşinin seni dövmesinden kimler faydalanır? Hiç düşünün mü?» Mehmed bir an durdu ve «Sorma be kardeşim. Bunlar garip sorular. Şimdi üzülme-ye başladım. Hakikaten biz nasıl birbirimizi öldürürüz? Nasıl birbirimize kurşun sıktık. Pekli kim yaptırdı bize bunu? Söyleyin! Allah askına söyleyin!» Mehmed dertlenmişti. Üzgündü. Ağla-

Kardeş kavgasını önlemek için vazifesini bir defa daha yapan M. Ordumuz komünist tahriklerine mani olmaya çalışıyor.

maklı idi. Onu teskin ettik. Etrafımıza kimsenin toplanmamasına gayret ediyorduk. Ona anlattık. «Mehmed, kardeşim! Sınıf kavgası diye bir şey duydu mu? Bu, bir milletin evladını birbirine kırdırmak için yahudilerin tezgâhladığı bir oyundur. Önce gizlice hepimizi soyarlar. Daha sonra da kuklaları vasıtasıyla bizi birbirimize vuruştururlar. Sen bana vurursun. Beni düşman zannedersin. Ben sana vururum. Seni düşman zannederim. Biz ölürken, bizi birbirimize düşüren yahudi ve kuklaları kışkırtıcı gülerler ve kadehlerini tokuştururlar.» Mehmed biraz ferahladı ve «Zaten hemşerim, bu işleri yapanlar, bize hakkımızı vermeyenler, sonra da bizi birbirimize düşürenler yahudiler ve komünistlerdir. Ben de bunlardan birinin yanında çalıştım. Bana yaptığını bir ben bilirim, bir de Allah bilir.» Mehmedle biraz daha konuştuktan sonra ayrıldık. Yürüyorduk. Tank birlikleri kortejin arasından geçiyordu. Biraz sonra Otosan'ın önüne geldik. Otosan işçileri, fabrikaya girdi. Geride kalanlar, fabrikanın dışında bekliyorlardı. Bu esnada grup grup toplanmalar görülmüyordu. Her grupta o mahut talebelerden, işçiye en ufak benzer tarafları bulunmayan talebelerden bir ikisi konuşuyordu. Amerikan emperyalizminden, sömüründen, polisten, ordudan bahsediyordu. Bu da «binclendirmeye» faaliyeti idi herhalde.

Burada şunu da zikretmek lüzumludur. Bir gün sonra Günaydın ve Hürriyet Gazetesinde yaralı ve yerde yatıyor olarak gösterilen bir kadının yürüyüşün en ön saflarında tahrikçilik yapı

Komünistlerin tahriklerine kanarak yürüyen Rüştü Dede nereye ne için gittiğini bilemiyor. Mao'nun da talimatına göre ihtilâl komünist olmayan güçleri de kullanmak suretiyle yapılır. Rüştü Dede bu oyuna âlet edilmek istenen zavallılardan sadece birisidir.

yordu ve ufak bir çizik dahi görülmüyordu? Bu tahrikten, ne idüğü belli Günaydın ve Hürriyet' in faydası acaba ne idi?

ANKARA'DAN GELEN TAHRIKÇİLER CUMHURİYETİN İŞGÜZARLIĞI (Üsküdar Olayları) :

Şimdi de Üsküdar'daki yürüyüş kolunu takibeden muhabirimizin notlarını nakledelim:

«Saat 10.30 da Üsküdar Tütün Fabrikasında olaylar başladı. Otosan işçileri iş kıyafetleri ile fabrikaya gelip; buradaki işçileri zor kullanarak iş yerlerinden çıkarmaya başladılar. «Bu işçiler daha önce Cevizli Fabrikasını tahrip etmişlerdi» Üsküdar Tütün Fabrikası işçilerinin çoğunluğu kadın olduğu için, erkek işçiler kısa bir müddet direnebildiler. Bu sırada polis kuvvetleri geldi ve olaya mani olmak istedi. Bunu fırsat bilen tahrikçiler, «Amerikan uşakları, satılmışlar» diyerek kavgalara sebep oldular. Trafik arabası taşlandı ve içindeki polise taşlarla vuruldu. Sonradan öğrendiğime göre, «TARİK» isimli şahıs idi vuran. Fabrika yeniden arandı. Yürüyüşe katılmak istemeyenler ölümle tehdit edildi. İşçiler toplu olarak Askeri komandoları yarıp Paşabahçe'ye doğru yürümeye başladılar. Yürüyüş olayı sız geçeceğe benziyordu.

Bu arada yürüyüşe katılanlara soruyoruz:

— «Bey amca ne yürüyüşü bu? Nereye gidiyorsunuz?»

— «Bilmiyorum vallahi, gidiyoruz işte, yorulsam sıvışırm.»

— «Teyze hanım, siz niye katılıyorsunuz, yorulmadınız mı?»

— «Evlâdım ben kalb hastasıyım. Bilmiyorum nereye gidiyoruz. Ama can tatlı. Gelmeyenleri dövüyorlarmış.»

— «Kardeşim, niçin yürüyüş var?»

— «Yaşasın talebeler! Bu günde, bu sıcakta içeride çalışılır mı? Deniz kenarı geziyoruz işte.»

— «Hanım teyze, yürüyüşü sendikanız mı yapıyor?»

— «Yok be kardeş, Çingeneler!»

— «Kardeşim niçin yürüyorsun? Bilmediğin kimselerin peşinden?»

— «Erkeksen sen de yürüme. Bak nasıl dayak atarlar.»

Kimse bilmiyor. Neden, niçin, nereye, kimin için yürüdüğünü. Koyun sürüsünü eşkiyalar kaçırıyor işte.

Saat 13 te Paşa Limanına geliyoruz. Kalabalığa yeni işçiler getiriliyor. İşçi taşıyan arabalar içinde «Cumhuriyet Gazetesine» ait olduğu bilinen bir minibüs nazarı dikkati çekiyor. Korteji, haham sakallı bir genç idare ediyor. Yolun ortasına çıkıp bağıriyorum ve sol yumruğumu sıkıyorum: «Kahrolsun Amerikan emperyalizmi, yaşasın halk savaşı» böylece o militanın dikkatini üzerime toplayabiliyorum. Koluma giriyor. Ve soruyor: Talebe misiniz? Ben: Hayır diyorum. «Ben Siyasal Bilgiler Fakültesi son sınıfında talebeyim.» diyor.

— Hangi cemiyettesiniz?

— Dev - Genç'te çalışırım. «Nasıl bir teşekküldür» diye sorunca: Amerikan emperyalizminden, uşaklardan, sömürücü patronlardan, ağalardan söz açıyor. Kuvvetli olmamız için de «işçi en çok ezilen sınıftır. Aynı zamanda da en cahilleridir. Şu halde hazır kuvvetlerdir. Onları safımıza alabilmek için, işçi-patron, işçi-polis sınıfını doğurmalı ve sınıf kavgasını artırıp sınıf bilincini geliştirmeliyiz.» diyor.

Bu arada uyanıp «siz kimsiniz?» diye soruyor. Ben bir dergide yazı yazdığımı söylüyorum.

— İşçi haklarını savunuyorum. Kurtuluşun sosyalizmde olduğuna inandığımı yazıyorum.

— Böyle yazma, tehlikelidir, diyor.

— İki defa karakolda dayak yedim. Bir daha böyle yazı yazma içeri atarlar, dediler. Dinlemiyorum. Zorla dergide yazıları yazdırıyorum.

— İ.T.Ü. militan arkadaşlar vardır Sıkışınca gelirler. Orayı yıkar, yakar, yerle bir ederler. Hiç bizim kültür çalışmalarımıza katıldın mı?

— Evet, Forumlara ve Beşiktaşta Fikir Kulübünde iki defa katıldım. Fakat artık orada yok Kapandı galiba.

— Hayır, kapanmaz. Kirayı ödemişlerdir. Başka bir yere taşınmışlardır. Şimdi Hisar, Spor Kulübünün yanında var. Çok iyi yetişmek için çok okumalı ve arkadaşlara başvurmamız. Zorluklar ancak böyle halledilir.

— Kültür çalışmalarınız ilerlemiştir. Ben de en az sizin kadar yetişmeliyim. Arkadaşlara rica etseniz de benimle uğraşsalar. Bana bir torpil yapın. Deyince birden:

— Ben varım. Ankarada SBF. talebe yurtları başkanımı. İsmim İlhan Menderes. Hem burada «TARİK ALMAÇ» var. Onun ismini ver Yoksa seni polis diye döverler, dedi.

Daha sonra görüşmek üzere gerilere gittim. İki tane fahişe tipli kadın, zavallı ihtiyaçları zorla «arkadan ikinci grup geliyor, yürüyün sonra döverler sizi» diye itiyorlardı. Kendileri ile arkadaş oldum. İşçi temsilcileri imişler. İsimlerinin «Yasar Güneş ve Nezahat Şanlı» olduğunu söylediler.

Oradan buradan bahsederken erkek işçilere «arşınlarımız» diye hitab ediyorlardı.

Daha gerilere giderek, yorgun kadınların işçi kıyafetlerini çıkartarak, kazakları altına koymalarını ve oradan uzaklaşmalarını söyleyince, kalabalık birden dağıldı. Üç-beş bin kişiden 500 kişi kaldı. Sonra Paşabahçe'den işçiler getirildi. Ve kalabalık arttı. Elllerinde «Otosan» pankartı vardı.

EZAN VE İŞÇİMİZ

Üsküdar'da tekrar İlhan Menderes'i buldum. Konuşurken ikinci ezanı okunmaya başlandı. Bütün işçiler, ezana hürmet ederek oturdular. Ayakta yalnız ikimiz kalmıştık.

— Biz de oturalım. Bak herkes oturmuş.

— Boş ver, «gericilik» oyunlarına gelmeyeelim. Biliçlendirmek lâzım bunları.

— Ama şimdilik onlar gibi hareket etmeliyiz diyerek oturduk.

Ezanın yarısında zorla işçiyi yeniden yürüyüşe geçirmek istedi. Fakat işçi geçmedi. Ezan bitince yürüyüş başladı. Kadıköy'e doğru ilerliyorlardı.

Oradan Beşiktaş'a geçtim. Beşiktaş'ta da yürüyüş vardı. Bir şoför, yürüyüşe katılanlara:

— Ulan siz de mi yürüyüş yapıyorsunuz çin geneler! diye bağıriyordu.

TAHRIKÇİLER «YASASIN HALK ORDUSU» İŞÇİLER «KAHROLSUN KOMÜNİSTLER» DİYOR

Topkapı'dan hareket eden yürüyüş kolunu takibeden muhabirimiz ise daha enteresan vakıalarla karşılaşmıştı.

İşçiler Topkapı'dan yürüyüşe zorlandılar. Önerine düşen bir kaç tahrikçi talebe (Dev Genç mensubu) slogan veriyordu. «Yaşasın halk savaşı», «Yaşasın halk ordusu», «Kahrolsun Amerikan emperyalizmi», sloganları en belli başlıları idi. İşçiler, Çapa Yüksek Öğretmen Okulu önüne gelince, yürüyüşü yöneten ve tahrik eden

(Devamı 14. Sayfada)

Yeşil Altın: ÇAY

Son aylarda meydana gelen siyasi krizlere paralel olarak iktisadi sahada görülen dengesizlikler milleti son derece tedirgin etmiştir. İktisadi bozukluklar sadece sanayi mamullerinde ken disini hissettirmekle kalmamış, aynı zamanda Doğu Karadeniz bölgesindeki çay ekicilerinin de feryadına vesile olmuştur.

Doğu Karadeniz bölgesinde, bilhassa Rize civarında vukubulan hadiseler; doğrudan doğru ya devlet müesseselerinin ve ilgili makamların kasıtlı demeçleri ve isyankar davranışları neticesinde meydana gelmiştir. Çaydan başka hiçbir geliri olmayan müstahsilin malı, tekel tarafından alınmayarak köylünün sokağa dökülmesi sağlanmıştır.

Türkiye'de Rize bölgesinde esaslı bir şekilde çay yetiştirme işi 1924'te ele alınmıştır. İlk olarak 1938 yılında çay fidanlığında 135 kilo yas yapraktan 30 kilo çay elde edilmiştir. Bu tarihten sonra çay üretimi Doğu Karadenizlinin mesleği haline gelmiş ve yüzbinlerce insan rızıkını çaya bağlamıştır. Ancak, nüfus yoğunluğu çok kalabalık olan Doğu Karadenizde çaycılığın gelişmesi ve memleketimize her yıl milyonlarca dolar döviz sağlaması hiçbir iktidarı gayrete getirmemiştir. İlgili merciler milli servetimizin heba olmasına göz yummuş ve milyonlarca çay müstahsilinin aç, sefil kalmasına sebep olmuştur.

25 yıldan beri gelişen çay istihali hakkında hiçbir siyasi iktidarın belirli bir çay politikası olmamıştır. Halbuki verilen raporlarda; dünyanın en üstün kaliteli çayları diye kabul edilen Hind ve Seylan çaylarından daha üstündür. Çaylarımızın üstünlüğü yanında istihsalimizin yılda %25 oranında görülmemiş bir artış kaydetmesi çay üretimindeki önemi ortaya koymaktadır. Aynı zamanda Avrupa ve Ortadoğu'nun en yakın çay ülkesi olmamız, çay istihsaline büyük katkıda önem vermemizi gerektirmektedir.

Devlet müesseselerimizin çay üretimine karşı lıkayt davranması, hattâ tekel bakanının «Belki gelecek yıl çaylarımızı sökeceksiniz, ama ben açık konuşuyorum Türkiye'de sosyal denge sağlanacaktır. Otuzbeş milyon, iki vilâyet için çalışmaz.» gibi halkı isyana teşvik edici sözler sarfetmesi binlerce müstahsilin sokağa dökülmesine sebep oldu. Yöneticiler, her hadiseyi olduğu gibi, çay üreticisinin derdini de komünist militanların istismar etmesine yardım ettiler. Binlerce köylü, çaylarının tekel tarafından alınmayışını protesto etmek maksadıyla sokağa döküldü. Fabrikalar tahrip edildi. Bilhassa Çayeli, Hopa, Pazar ilçelerinde başlayan hadiselerde silah dağı kullanıldı. Hadiseler ancak civar vilayetlerden gelen emniyet kuvvetlerinin yardımıyla yatıştırılabildi.

Bütün bu hadiseler esnasında gayri milli bakan kendisine düşen vazifeyi tam manasiyle ifa etti. Hadiseler basit zabıta vakıası kılıfına büründürüldü. Ve birçok yönleri tahrif edildi. Ancak bazı röportajlarla meseleye eğilmek lüzumu hissedilmişse de, hadiselerin gerçek failleri gizlenmiş ve gerçekler tam manasiyle ifade edilmiştir.

Türkiye'de çay probleminin, önümüzdeki yıllarda daha büyük problemler doğuracağını hissetmekteyiz. Ancak çay problemi ve müstahsilin derdi, daha geniş manada milli servetimizi destekleyecek olan çay üretimindeki aksaklıklar ve bozukluklar geçici tedbirlerle önlenmez. Çayın dünya üzerindeki üretim değeri ve milli gelirimize sağlayacağı faydalar göz önüne alınarak milli bir çay politikasının yürütülmesi zaruridir. Dünya piyasalarına çay ihraç eden Hindistan ve Seylan'ın siyasi hayatına hakim olan güçleri tespit etmek ve bu güçlerin iktisat politikalarını bilmek elzemdir. Aksi takdirde her yıl büyük bir artış gösteren çay üretiminin durması, sadece milli gelirimize darbe vurmakla kalmayıp, milyonlarca Doğu Karadenizlinin aç ve perişan olarak sokağa dökülmesine sebep olacaktır.

Türkiye'de çay üretimi için geniş sahalara

After the earthquake

Turkey

Politics threaten

Ankara

Türkiye'deki anti-Siyonist hareketten bahseden The Economist gazetesinin attığı manşet görüyoruz.

Memleketimizde başlayan Yahudi aleyhtarı faaliyetleri Türkiye'deki gayri milli basının yazmamasına rağmen, Avrupa basınında geniş akisler uyandırmıştır. Resimde Yahudi kontrollü gazetelerden bir tanesi görüyoruz.

dururken, Doğu Karadeniz bölgesi dünyanın en iyi çayını üretecek durumda iken, piyasalarımızda binlerce ton kaçak çayın dolandırılmasının sebebi nedir? Türkiye'de en büyük gelir kaynaklarımızdan biri olan çayın müstahsili niçin aç ve sefil?

Son aylarda meydana gelen bu müessir hadiselerin önümüzdeki yıllarda daha da vahim bir hal almasını düşünerek, çay problemi ve gerçek failleri hakkında hazırladığımız yazıları önümüzdeki sayıdan itibaren okuyucularımıza sunacağımızı bildiririz.

Bütün Avrupa endişede

Türkiye'de son günlerde meydana gelen hadiseler, milletimizin nasıl bir yok oluşa doğru sürüklendiğini açıkça ortaya koydu. Senelerdir milletimizi uyutup, yutmaya çalışan düşmanlar tekrar yeni oyunlara giriştiler. Bugün Türkiye'de meydana gelen milli uyanış tabii ki beynelmilel yahudiliğin maşası mason localarını tedirgin etmektedir. Birkaç seneden beri memleketimizde şuurlu bir siyonizm aleyhtarlığı başlamıştır. İşte başlayan bu anti sionist hareket ve milli uyanış, Türkiye'de bazı yeni oyunların sahneye konmasında tek sebeptir. Beynelmilel yahudiliğin emrindeki mason locaları, önceleri talebe hareketlerini kışkırtarak, silahlı komünist tecavüzlerine göz yumarak işe başladı. Fakat sağın demokratik mücadeleyi devam ettirmesi, silaha sarılmaması bu oyunu bozdu.

Bunu takip eden günlerde İstanbul'un Fethinin 517. yıldönümü için yapılan «Büyük Fethi Yürüyüş ve Mitingi» hadiselerine başka bir seyir verdi. Topkapı'dan yürüyen on binler, Sultanahmet'i dolduran yüz binler millete ümit oldu.

Yahudilik ve emrindeki mason locaları ile komünistler telâşa düştü. Ne yapıp yapıp «Fethi Haftası»nın yarattığı olgun havayı ve daha da güçlendirdiği milli uyanışı örtbas etmeliydiler. Öyle ki yahudi kontrolündeki dünya basını bile Türkiye'de meydana gelen bu yahudi aleyhtarlığını ve milli uyanışı ikaz edercesine yazmaya başladılar:

«Türk öğrencilerinin giriştikleri şiddet hareketleri ve yahudi aleyhtarı propagandalar, bu ülkede bir konser turu yapmağa hazırlanan Yehudi Menuhin'den, Türk Hükümetinin programını iptâl etmesini istemesi, üzerine dünyanın dikkatini çekmiş bulunuyor. Son zamanlarda kudretli ve kendisine daima saygı beslenen Türk Ordusu içinde de huzursuzluk başladığı bildirilmekte ve bunun işaretlerine rastlanmaktadır. Bütün bunlara ilâveten, Başbakan Süleyman Demirel yönetiminin ekonomik alandaki başarıları durmuş gibidir ve halk durumdan memnun değildir. Türkiye'nin 40 bin köyünde yaşayan 35 milyon insan gittikçe yükselen fiyatlar ve gelirlerinin düşük seviyesi yüzünden sıkıntı içinde dirler. Bu arada ülkenin ihracatında önemli artışlar kaydedilmemekte, sanayinin ayakta durabilmesi için gerekli ham maddeler ise yeteri kadar ithal edilememektedir. Türkiye, en büyük ihraç maddeleri olan kuru üzüm, incir, pamuk ve tütün bakımından dünya piyasasındaki dalgalanmalara bağlı durumdadır ve şimdiye kadar alınan tedbirlere rağmen bundan kurtulamamıştır.

DEVALÜASYON Bugüne kadar Türkiye'nin ticaret dengesindeki açık Amerika ve Batı Avrupa ülkelerinden alınan kredilerle kapatılıyordu. Şimdi ise yabancı ülkelere alınan kredilerin beşte biri faiz olarak bu ülkelere ödenmekte, buna karşılık Türkiye'nin dış yardımlara ihtiyacı her zamankinden daha fazla artmış bulunmaktadır. Türk Hükümetinin devalüasyona yanaşmaması, Yardım konsorsiyomunun bu ülkenin isteklerini yerine getirme arzusunu frenlemektedir.»

THE ECONOMIST

Ayrıca Londra'da yayınlanan haftalık «The Observer» adlı gazete de Türk yetkililerinin türlü violonist (!) Yehudi Menuhin'den İstanbul'da vereceği konseri iptâl etmesini istemesi üzerine bir yorum yapmıştır. Yazının Türkiye'deki masonları ikaz edercesine yazılması dikkat çekicidir.

«Türk yetkililerinin Yehudi Menuhin'den İstanbul'daki konserini iptâl etmesini istemeleri, burada otoritenin yıkıldığının son örneğidir.

İstanbul sokaklarının «Yahudi aleyhtarı» a fişlerle dolu olduğu şu sıralarda, Türk yetkilileri, Yehudi Menuhin'in güvenliğini sağlamayacaklarına inanmaktadırlar.»

THE OBSERVER

İşte son günlerde Türkiye'de meydana gelen hadiselerin gerçek sebebi budur. Beynelmilel yahudiliğin oyuncağı masonlar bir defa daha komünistlerle işbirliği yaparak milletin karşısında, solun da bir güç olduğunu ispata çalışmaları son hadiseleri meydana getirmiştir.

Fakat millet düşmanlarının vadmış olduğu bütün ihanet ve komplolar milletimizin uyanışını durduramaz.

YENİDEN MİLLİ MÜCADELE MECMUASI MESUL MÜDÜRLÜĞÜNE

Yeniden Millî Mücadele Mecmuasının 19 Mayıs 1970 gün ve 16 numaralı sayısının 7. sahifesinde «Adana'da Zulüm» başlıklı yazıya cevabımızdır.

MÜFTERİLERİ DE ALLAH İSLAH ETSİN VE HİDAYETE ERİŞTİRSİN

Adana İmam Hatip Okulu müdürünü hedef alan yazınız subjektif, indî, uydurma mütalealarla doludur.

Haklısınız, mecmuanızın çıkışı ile beraber artan propaganda, okulda bambaşka bir hava estirmeye başlamıştır. İki yıl lüzumsuz münakaşaya, dağılmaya, parçalanmaya mani olmak ve siyasî ikbal sahiplerinin bütün niyet ve tertiplerini boşa çıkarmak için yaptığımız gayretler heba edilmek istenmiştir. Öğrenciler, bir kısmı Mücadeleci, bir kısmı Milliyetçi adı altında iki ayrı hizbin temsilcileri olarak her an birbirleri ile kapışma durumuna girmiş, birbirlerine devamlı dış bilemişlerdir. Neticede kavga ders çalışma yerinde, mütalea odasında patlak vermiş. Öğrenciler birbirlerini dövmüşlerdir.

Mücadele Birliği adlı kuruluşunuz Konya'ya arapça okutmak bahanesi ile götürüp, parlak sözlerle köklü bir beyin yıkama ameliyesinden geçirdiği memleket çocuklarını Mücadeleci Gençler olarak Adana İmam-Hatip Okuluna salıverdi. Okulun rahatı ve huzuru kalmadı. Kavga çıkaran, huzur bozanlar kim olursa olsun mutlaka gerekli cezalar kendisine verilir ve verilmiştir.

Okul idaresi hiç bir zaman ispiyon teşkilatı kurmamış, böyle bir şeye de tevessül etmemiştir. Bu, âdi bir yalandır. Okul Müdürü okul içinde rahat ve serbest olarak mecmua satışına mani oldu diye hangi yoldan, nasıl çamur atacaklarını bilemeyen, maalesef çoğu devletin parasız yatılısı olan bu besleme öğrenciler geçen sene 1806 öğrencinin huzurunda «Ben memur olarak, siz de Orta Dereceli Okul öğrencisi olarak politika ile uğraşamayız ve biz hiç bir kimsenin komandosu değiliz. Ancak Hz. Peygamber'in komandasıyız.» dediğim halde beni MHP'ye yamamak ve böylece siyasî iktidarın dikkatini çekmek gayreti içine düştülmüştür.

Bir çok öğrencilerimiz bu yaldızlı laflara kapılıp dersleri bırakmışlar, ders yerine, mecmua makalelerini ezberlemeye, mecmua satmaya başlamışlardır. «Nicin ders çalışmıyorsunuz?» diye sorulduğunda; «ders mühim değildir, dava mühimdir» cevabını vermişlerdir. Mektebin kapanmasını isteyecek kadar ileri gitmişler, yine «mek tep mühim değil, dava mühim» demişlerdir. Bu öğrencilerin bu duruma gelmelerinden ailelerde şikâyetçidir. Nitekim Ahmet Fıgan Kaplar adlı öğrencinin babası bizzat gelmiş. Müdür odasında ağlamıştır. «Ben de şikâyetçiyim. fakat şikâyet edemiyorum. İşçi olarak aldığım 24 lira yevmiyenin (10) lirasını oğlum mecmua içindir diye hergün benden alıyor» demiştir. Hiç bir öğrenci ne aç ne de susuz bırakılmıştır. Doktor raporu alıp da şehirde ve civar kazalarda faaliyet göstermek, mecmua satmak için doktora gitmek isteyen öğrenciler de doktora sevk edilmemiş olabilir.

Yatakhane her cins bölücü, millî bütünlüğe zarar verici ve buna mümasil eserler aranmış, bulunanlar alınmıştır. Bunlar içinde roman olduğu gibi bir parti nesriyatı olan «Gençliğimiz» de vardır. Bu arada mecmualar da alınmış, okul tatili ile beraber iade edilmiştir. Bıcak, tabanca da aranmış, fakat bulunamamıştır. Ben okul müdürüyüm ve 168 parasız yatılı öğrencinin kanun velisliyim. Onlar bana emanettir. Vazifem onları sivaset bataklığına düşmeden, çamurlara batmadan, siyasî ikbal peşinde kocalara basamak yapmadan mezun etmek ve ailelerine teslim etmektir.

Okulda öğrencilere oynanan piyes uzun yıllar Diyanet Dergisini yönetmiş olan Ahmet Yü (Devamı 14. Sayfada)

Gerçekleri Tahrif etme!

Adana İmam Hatip okulunda vukubulan hadiseleri, millet evlatları üzerinde estirilen terör havasını gerçeğine uygun şekilde «Adana'da zulüm... Zalimler mazlumların göz yaşı içinde boğulacaktır» başlığı ve çerçeve içinde bir takdim yazısı ile birlikte neşretmiştik. Memleketimizin her yerinde olduğu gibi Adana'daki haksızlık ve zulüm karşısında susamazdık. Ve susmadık. Susmayacağız. Şu fani dünyanın insanı insanlıktan çıkaran maddeperestliğini, para ve menfaat sevgisini bir tarafa iterek sadece «Allah rızası» ile izah edilebilecek fedakârane çalışmalarının ortada kalmayacağı; bu gayretin belirttiği büyük imana ortak iman sahiplerinin çıkıp yardımcı olacağına da inanırlar. İşte Yeniden Millî Mücadele Mecmuası bu inancın doğruluğunu isbat etmiş, yazıyı neşrettiği zamanlarda ızdırabın tam ortasında bulunan Adanalı mü'minlerin bu iman savaşına kulak vermiş, onların haklı mücadelesini milletinin gözleri önüne sermişti. Adana'da şu gayri millî sistemin müdür koltuğundaki adamı, tutmuş tekzip yazmış. Sütunlarımızı kanunun suistimali yoluyla işgal eden müdür, daha önce ortaya serdiğimiz hakikatler karşısında tevîl yoluna sapıyor. Gerçekleri değiştiriyor. Milleti aldatmaya çalışıyor.

Bugün bilinmektedir ki, beynelmilel yahudilik ve ajanları Türkiye'de gerçek manasıyla ne islatmış, ne de millî bir eğitime taraftar değildir. İnsanın maymundan geldiği iddiasındaki biyolojik nazariyelerinin, insan faaliyetlerinin aslına sex'in meydana getirdiği yolundaki freud nazariyelerinin, dinin totemin (haşa) bir kalıntısı olduğunu ifade eden sosyoloji nazariyelerinin, Fizik prensibi maskesi halinde Cenab-ı Allah'ın ibda ve ihya sıfatlarının inkârına varan Lovaziye prensiplerinin körpe dimağlara nakşedildiği Türkiye'de, eğitim ne islamidir, ne de millidir. İmam hatip okulları da bu sistemin dışında müesseseler değildir.

İslâmın hayata tatbiki demek olan fıkıh ilmini okutmak kanunlarla yasaklanmıştır. Beden eğitiminden ticaret dersine kadar bir yığın dersin okunduğu okullarımızda fıkıh dersinin okunmasına müsaade edilmemiştir. Çünkü fıkıh İslâmın nasıl yaşanılacağı hakkında kesin bilgiler verir. Fıkıh okuyan fert İslâmın bize telkin ettikleri gibi sadece ibadetden ibaret olmadığını bilir. İslâm, onun emrettiği şekilde anlamaya imkân veren fıkıh İslâm'ın fert ve cemiyet için bir hayat nizamı olduğunu gösteriyor. Elbette Türkiye'nin gayri millî sisteminin menfaatleri, millet evlatlarının İslâmî öğrenmeleri ve tatbiki geçmelerinden korkar.

Bunun yanında yani İmam Hatip okullarının cemiyetin problemlerinden habersiz, sadece günlük işiyle meşgul beki, kâtip veya kâtip zihniyetli elemanlar yetiştirmesini istemek ve beklemek. H. Ali Yücel, İbrahim Öktem zihniyetinin ifadesidir. Ve ne yazık ki bazı okullarımızda talebelerini Nurcu, gerici, tarikatçı diye ispiyon eden müdür veya hoca sıfatlı adamlarda, az dahi olsa bulunmaktadır. Elleri öpülerek samimiyet, iman ve ilim abideleri hocalarımızın yanında, döner imanlı, mevkiine tapan zavallılara da rastlanmaktadır.

Adana'da, bay müdür, gerçekleri bir tarafa

atıp, zavallı husumetini dökmekten başka birşey yapmıyor.

Hadiseler, yer zaman ve şahıs isimleri hatâ şahitlerin isimleri bile açıkça yazılarak anlatıldı. Okul müdürü tarafından Mustafa Yiğit'in Nureddin Karaca'nın, Ahmed Figen'in döğülmesi, Ökkeş Söğüt'ün kavgaya davet edilmesi ve yine Mustafa Yiğit'in ve ayrıca Osman Çevik'in döğdürülmesi olayları teferruatıyla izah edildi. Mahkeme kanalıyla cevap veren okul müdürü bütün bu hadiseleri «dövmemişizdir» diye tek kelimeyle geçiştirip, kanunun verdiği hakkı güneş balçıkla sıvamak için kullanmaya çalışmıştır. Ancak, Osman Çevik'in iki dış kırılıp bir hafta rapor alacak şekilde döğülmesi hadisesini: müslüman halkımızın tepkisinden, hem de mağdur talebenin hakkını aramak için mahkemeye müracaat etmesinden korkarak zikredebilmiş ve sanıkları disiplin kurulunun cezalandırdığını bildirmiştir.

Gerçeklere uygun neşriyatın müessir olabileceğini gösteren bu durum, suçluların tecziye edilmiş olmaları yönünden de sevindiricidir. Bu böyle olmaya devam edecektir. Yapılan zulümler adil mahkemelerde muhakeme edilmese bile millet, millet evlatlarına yapılan baskıyı titizlikle takip ettiğini göstermesi, zalimlere zulüm yapma imkânı vermeyecektir.

Yazımızda Mücadele Birliği aleyhinde müdürün açmış olduğu iftira kampanyası ve bir misal olarak 4—E sınıfındaki iftira faaliyeti anlatılmıştı. Gelen cevapta bu hususta tek kelime yok. Nitekim müdürün cevabındaki «sağcı gençlik teşekkülleri ile aranız nasıldır, belli başlı müftülerle geçminiz nedir» sualleri Mücadele Birliği aleyhindeki iftira kampanyasının faal elemanlarından olduğunu göstermektedir. Bu suallerle ilgili cevapların daha evvelki neşriyatımızda tekrar tekrar verdiğimiz için, burada sadece «belli başlı müftülerle geçminiz nedir yoksa onlarda mı memleket düşmanlarıdır» ifadesindeki özel duruma dokunarak geçmek gerekir. Bizim İslâma olan saygımız, din adamlarına karşı olan tutumumuz besbelli iken, yarının müftüleri olacak olan talebelerine sille tokat dayak atan, hakaretler eden okul müdürü, böylece belli olan din adamı düşmanlığını bize izafe etmeye çalışarak fitne kazanı kaynatmaktan usanmayacağını göstermiştir.

Cevap yazısında, kendisi ile ilgili olan hususlara cevap verecek yerde, Mücadele Birliği ne olan ve eskiden beri süregelen düşmanlığın belirtmek için bir fırsat bulmuş olmanın sevinç içinde çalakalem yazan müdür böylece asıl maksadın cevap değil, Adana'daki zulme sebep olan Mücadeleci aleyhtarlığı olduğunu açıkça ortaya koyuyor.

Bütün zorluk ve güçlükleri sadece yüksek iman gücüyle göğüsleyen, en yakın akrabaları nın bile kendilerini mücadeleden alıkoyacak davranışlarına karşı direnen, mücadeleciler gençlerin bu yüksek iman halini gösteren hadiselerden bazıları müdürün cevabında görülmektedir.

Devamı Var.

YENİ SENDİKALAR VE SENDİKALARI

KANLI OLAYLARIN PERDE ARKASI

274 - 275 sayılı Sendikalar Kanununda yapılan bazı tadiller memleketi geçmişte eşine ender rastlanan bir kardeş kavgasına itmiştir. Nereye gittiğinin, niçin yürüdüğünün farkında olmayan işçi guruplarıyla, bunları durdurmakla görevlendirilmiş polis ve askeri birlikler arasında meydana gelen kanlı çarpışmalar, Türkiye'de bir çok meseleyi su yüzüne çıkarmış, gaflette olanları sabah uykularında tedirgin etmiştir. Yine meydana gelen üzücü hadiseler, sömürenle sömürüleni, samimi olanla istismarcıyı, gafille haini ayırd etme de bize büyük bir imkân sağlamıştır.

Bir tarafta «Kahrolsun Komünistler» diye yürüyen, öğle ezanı okunurken sokak ortasında yürüyüşünü yarıda bırakıp hürmetle ezan dinleyen eli nasırlı millet evlâdları, diğer tarafta meşeden haberi olmayan bu işçilerin sırtına basa basa iktidara gelmek isteyen, ezan dinlemeyi peşinden sürüklediği işçinin duymayacağı şekilde «gericilik» olarak tavsif eden gözü dönmüş kızıl caniler; Eskiya sürüleri. Bir yanda daha dün Taksim hadiselerinde karşısına çıktığı için «Çember sakallı yobazlar» diye hakaret ettiği ellibeşlik ihtiyar işçi, beri yandan ilericiliği sadece bu millete küfretmekten ibaret olan bir avuç küstah. Aksakallı dedeler başları yaşmaklı bacılar, «Şeytan Mason» misilli, Kastro mukallidi piçler, randevu evlerinde namusunu satan fahişeler. Bir tarafta bu milletin özbe öz evladı Ahmetler, Recebiler, Ayşeler, Fatmalar; diğer tarafta Bulgaristandan, Yugoslavyadan bugünler için hicret ettirilmiş ne idüğü belli insanlar; Jaklar, Agoplar, Aramlar... Kanlı hadiselerde görülen manzara bu dur.

Acaba bu hadiseler nereden patlak vermişti?

SENDİKALAR KANUNUNUN YENİ HÜVİYETİ

Hâdiselerin görünürdeki sebebi, 274 Sayılı «Sendikalar Kanunu» ile 275 Sayılı «Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Kanunu»dur. Şunu hemen belirtelim ki, bu kanunlarda yapılan değişiklikler yalnız iktidar partisinin arzusu eseri olmamıştır. Muhalefet partileri de, kanunlarda yapılan değişiklikler bahanesiyle meydana gelen vahim olaylardan en azından iktidar kadar sorumludur. İş sonradan tevile çalışmaları verilecek hükme müessir olmayacaktır. AP., CHP., GP. yapılması düşünülen âdillatla ittifak etmişlerdir. Böyle bir «Kutsal İttifak» neticesidir ki, tâdil ta sarıları meclisten geçmiş, Senato'ya gelmiştir.

Meclisten geçen şekliyle bu kanun tasarıları, işçiyi Beynelmîlî Yahudi sermayesine daha fazla kul ve köle edici bir karakter arzuetmektedir. Şöyle ki, bundan böyle bir sendika kurabilmek, veya sendika kurulmuş ise, bu sendikanın fonksiyonlarını ifa edebilmesi için o iş kolunda çalışan işçilerin en azından % 30'unu kendine bağlaması, onu teşkilâtlanması lâzımdır. Meselâ, Türkiye'de bütün gıda iş kolunda çalışan 100.000 işçi varsa, yeni bir sendika kurmak, yahut kurulmuş bir sendika mevcut ise, bu sendika adına patronla toplu sözleşme yapabilmek için en azından 30.000 işçinin teşkilâtlanması gerekecektir. 10.000 mevcudlu bir fabrikada işçilerin tamamı bir sendikayı desteklese veya yeni bir sendika kurmak istese asgarî sayıya ulaşamadığı için böyle bir haktan mahrum olacaktır. Baştaki sendika cılız da olsa, Beynelmîlî Yahudi sermayesine hizmet de etse, «Küfrüne amin» demekten başka çare yoktur. Kanunun bu haliyle çıkması halinde bir iş kolunda birden fazla sendika kurulması önlenec, mevcudları varsa tasfiye edilecektir. Böylece, yahudi menfaatlerinin arzı ettiği çizgide bir

sendikacılık doğacaktır.

MİLLETİN YAŞAMA HAKKI

Böyle bir kanun değişikliğine neden lüzum hissedilmiştir? Bize göre, böyle bir kanun değişikliği herşeyden evvel milletin yürüyen ve mutlak zaferle bitecek olan mücadelesini kontrol altına almak gayretkeşliğinden ve endişesinden doğmaktadır. Çünkü milletle beraber, onun eli ayağı durumunda olan işçi büyük iktisadî buhranların içindedir. Aldığı ücret geçimini temin etmekten uzaktır. İnsanca yaşama imkânları sanki kendisine haram kılınmıştır. Gecekondu hayatı onun vazgeçilmez çilesidir. 3 milyona yakın millet evladı gelinlik kızı, damatlık oğluyla bir arada insanca ve islâmca yaşamaktan uzak olarak gecekonducularda çile doldurmaktadır. Yahudi, Rum, Ermeni ve içimizdeki zihniyet itibarıyla onlardan farklı olmayan haramzadeler, işçiyi sefalete düşürmek suretiyle komünizmin kucağına itmişlerdir.

İşçiyi temsil durumunda olan sahte kuruluşlar DİSK ve TÜRK - İŞ sadece onu istismar etmekle meşguldürler. Ve piyasada bir de sendika tefecileri türemiştir. Biraz aşağıda hüviyetlerini açıklayacağımız bu beynelmîlî sermayenin oyuncuğu DİSK ve TÜRK - İŞ bir dansıklı döğüş içindedir. Olan zavalhı işçiye olmaktadır. Ereğli grevini başlatan TÜRK - İŞ işçiye ne kazandırmıştır? Çok cüz'î bir ücret zammı. Ama yahudi karaborsacılar bunun kat kat acısını çıkarmış ve milyonlar vermiştir.

Kanlı hadiseleri tezgâhlayan solcu DİSK so kağa döktüğü, sonra da «Ben bu olayları tasvib etmiyorum» diyerek döneklik eden, onu yalnız başına bıraktığı işçiye 3 ölü ve yüzlerce yaralıdan başka ne kâr temin etmiştir? Hiçbir şey.

İşte bu durumu gören işçi yavaş yavaş sarı sendika TÜRK-İŞ'ten ve kızıl sendika DİSK'den ümidini kesmiştir. İşçiler arasında yeni bir sendika kurma temayülü belirmiştir. Elbette millet mücadelesinin en güçlü kuruluşlarından olacak olan millî sendikalar kurulacaktır ve bunun hazır-

lıkları yapılmaktadır. O zaman topyekün işçi kitlesi, böyle bir kuruluşa yönelecektir. Millî mücadele eli nasırlı millet evlâtlarının iştirakile güç kazanacaktır. Bu gayri millî kapitalist sistemin devamından fayda temin edenleri kuşkulandıran husus budur. Daha şimdiden bu duruma engel çıkarmak istemişlerdir. Milletin fabrikalarda teşkilâtlanmasına, kendisini çeviren zulüm çemberlerini kırarak millî sermayeyi ikâme, gayri millî sermayeyi tasfiye etmesine gem vurmak istemişlerdir. Bunlar masonik çetenin hakim olduğu, yahudi sermayesinin söz sahibi olduğu Türkiye-mizde olağan şeylerdir. Çıkarılacak kanunun ideolojik yönden ve millet mücadelesi bakımından arzettiği tehlikeler bunlardır.

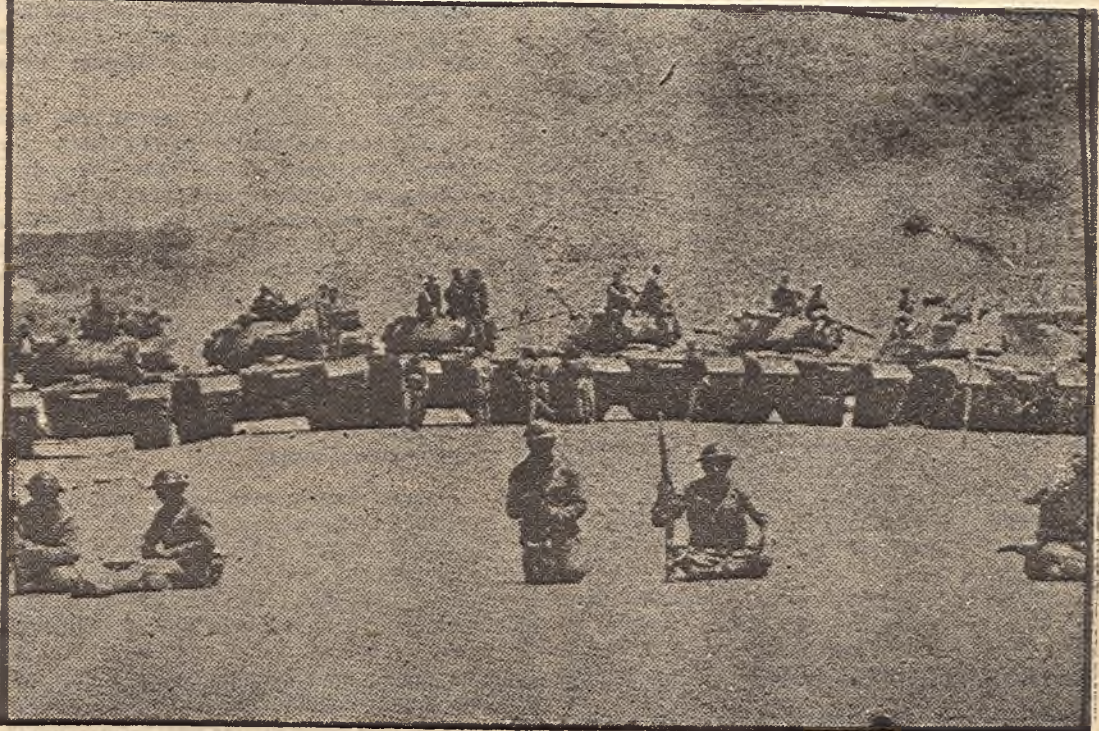
ANAYASAYA GÖRE DURUM

Bir de işin mer'î mevzuat yönünden karşılaşılabilecek güçlükler vardır. Anayasanın 46. maddesi sendika kurma hakkını alabildiğine geniş tanzim etmiştir. Kamu görevlilerinin dışında bütün iş kollarında çalışanlara herhangibir tahdid edici hüküm koymamıştır.

«Çalışanlar ve iş verenler, önceden izin almaksızın, sendikalar ve sendika birlikleri kurma, bunlara serbestce üye olma ve üyelikten ayrılma hakkına sahiptir.» A. Y. 46 Md.

Bu meselede getirilen yegâne sınırlayıcı hüküm sendika tüzüklerinin, yönetim ve işleyişlerinin «Demokratik esaslara aykırı olmamasıdır. Dolayısıyla sendika kurabilmek veya toplu sözleşme yapabilmek için % 30'luk bir şartın koşulması sendika kurma hakkını kısıtlayıcı bir nitelik taşıdığı için ileri de iptali de mucib olabilecektir.

Bu mesele de dikkati çeken husus şudur ki, birbirlerini hep anayasa sınırları içine davet eden CHP., GP ve AP'nin millî menfaatler söz konusu ve milletin uyanışı başladığı zaman, anayasayı çiğneme pahasına da olsa işbirliği yaptıklarıdır. Bu kutsal ittifaktan ders alana ve millî mücadelemizde safını seçecekler çok ibretler vardır.

Millî Ordumuza «Burjuva Ordusu» diye hakaret ederek «Halk Ordusu» isteyen komünistler son hadiselerde şerefli ordumuzu bir daha karşılarına aldılar.

İKA KANUNU VE RİN İÇ YÜZÜ

HADİSELERİN BAŞ TERTİBCİSİ DİSK'TİR.

1905 Petrograd ayaklanmasını andıran kanlı hadiselerin baş tertıbcısı, komünist olduğunda hiçbir vatanseverin şüphesi olmayan kızıl sendika DİSK'tir.

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu adıyla maruf ihanet şebekesi 12 Şubat 1967'de kurulmuştur. Gövdesini bu milletin evlâdlarının teşkil ettiği DİSK, yöneticileri itibarıyla Rusya'nın beşinci koludur. Ve beynelmilel komünizmin yordakıcılığını yapmaktadır.

DİSK'in kurucuları, önceden sarı sendika TÜRK-İŞ'in bünyesinde yar almışlar, daha sonra menfaatlerini Rusya'nın beşinci kolluğunu yapmakta görerek DİSK'i kurmuşlardır. DİSK yöneticilerinin bir kısmı komünizm propagandasından takibata uğramış veya mahkûm olmuş mahud kişilerdir.

İlk kurucuları Gizli Komünist Partisinin le gal (kanunî) görüşüştü TİP'in de müntesibi hat ta mes'ul kişileri olup, bunlar Kemal Türkler, Rıza Kaus, İbrahim Güzelce, Kemal Nebioğlu'dur.

DİSK neden kurulmuştur? Kuruluş gayesini bugünkü mes'ul şahı ve hadiselerin baş tertıbcısı Kemal Türkler şöyle açıklıyor: «TÜRK-İŞ'in partiler üstü politikası, iktidara gelen partilere tümüyle uyduluktan başka birşey değildir. Biz, işçi sınıfının çıkarlarına en uygun programı savunan partiyi tutacağız...» Ant. 14 Şubat 1967.

İfadeler tasrihe lüzum olmayacak şekilde ağırtır. Demek ki DİSK, hadiseleri sınıf açısına göre değerlendiren marksist bir partiye, zavallı işçiyi binek taşı etmek için kurulmuştur. İşçi demokratik yollarla iktidara gelemeyen millete rağmen devleti gasb etmek isteyen bir avuç yahudi uşağı kızıl çetenin vurucu gücünü teşkil edecektir. İşte DİSK bu hainane niyetin kılıfıdır. Bu ard niyetin bir tecellisi olarak 10 Eylül 1969'da Maden-İş kongresinde şu karar alınmıştır:

DİSK HANGİ PARTİYİ DESTEKLEYECEK

«İşçi sınıfının bilimsel ve demokratik öncülüğünden bu kavgı 12 Ekim 1969 seçimlerinde daha da büyük bir önem kazandığına göre, diğer devrimci kuruluşların yanı sıra devrimci bir sendikamız üyesi olarak bizlerin de büyük devrimci katkımız olması gerekir. Devrimci tüzüğümüz bunu örgörmektedir. (Md: 3 A.B.C.D.) Bu durum karşısında 12 Ekim seçimlerinde TİP'in desteklenmesidir..»

Sendikamızın bütün kademelerinde partiye sahip çıkacak militan yetiştirilmesi için sınıfsal açıdan devrimci eğitim yapılmasına karar verilmiştir..»

Türkiye'de işçi sınıfının menfaatini TİP mi koruyacaktır? Bu söze kargalar bile güler. Nitekim TİP'in haline bakın şimdi kendileri de güldürüyorlar. O gün bugün TİP bünyesini teşkil eden sendika ağaları, toprak ağaları, burjuvalarla diğer parti bünyelerini teşkil edenler arasında ne fark vardır? Ömründe köy görmemiş olan adamlar TİP'tedir. Ayağına çarık giymemiş fakat çarığı istismar eden, ağzına Amerikan viskisinden başka içki koymayıp, yosunlu su içenleri hor gören şom ağızlar TİP'tedir. Neo-kapitalist Sadun Aren, uşaklığını yaptıkları Yahudi Aybarlar, dönme Şiar Yalçın'lar TİP'tedir. Vatan bölücüler Rumlar, Ermeniler, Yahudiler bunların safındadır.

İsbatı ortadadır. TİP Sağmalcılar'dan değil de, komprador yahudinin oturduğu Şişli'den, Adalardan rey almaktadır.

DİSK işçiye böyle bir partiyi desteklemeyi tavsiye ediyor. Bunun oyla desteklenmesini kâfi görmüyor. Aynı zamanda «sınıfsal açıdan eğitilmiş militanlar»la partiye sahip çıkılmasını da karara bağlıyor.

İki sene evvel bunu söyleyen Türkler, Salı günü cereyan eden hadiseler için «Biz bunları tasvib etmiyoruz. Araya bozguncular, tahrikçiler

Mason - komünist işbirliği ile sahneye konulan işçi hadiselerinin tertıpleyicisi DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler görüşüyor.

girmiştir.» diyerek eşine rastlanmayan bir kalıplaşık ve yalanla paçayı kurtarmaya çalışıyor. Peki yetiştirilmiş militanların kanlı hadiselerdeki foknsiyonu neydi? İşçileri öldüren polise kurşun sıkın, mehmecğe karşı gelen, millet malını tahrip edenler Moskova'nın ve Türkler'in talimatına uygun olarak «sınıfsal açıdan eğitilmiş» komünist militanlar değil miydi?

DİSK'te SINIFSALEĞİTİM(!) YAPTIRANLAR KİM

Bu eşkiya sürülerinin eğitimi için çoğu şerefli Türk adliyesi tarafından mahkûm edilen Fethi Naci, Alp Selek, Ergin Fırat, Süleyman Üstün, Ali Kurnaz, Nureddin Çavdargil (ki bunların bazıları kanlı olaylara elebaşılık ettiği için tutuklanmıştır.) gibi müseccel komünistler, aşırı solcular vazifelendirilmiştir Bunlar işçiyi sokağa dökebilecek için bütün tertibleri hazırlamışlardır. Nitekim «Süleyman Demirel ve Seyfi Öztürk endişe etmesinler TÜRK - İŞ'in işbirlikçi yöneticileri işçileri sokağa dökemez. Dökerse de bu bir CHP. tertibinden ibaret kalır. «Ant 17 Haziran 1969» diyerek bütün meselenin sokağa dökülerek kardeş kanı akıtmak olduğunu itiraf etmişlerdir.

Görünen köy kılavuz istemez. Komünistlerin iplikleri pazara çıkmıştır. Bütün ihanetlerini ortaya dökmüşler ve kardeş kanını akıtmışlardır. Artık onları milletin şerefli ayakları altında ezilmekten kurtaracak hiçbir güç yoktur.

DİSK'İN HAMİSİ KİMDİR?

DİSK, ta kuruluşundan bu güne kadar hep yahudiliğin ve onun maske teşkilâtı olan masonluğun himayesinde gelişmiştir. Teşkilâtlandığı fabrikaların hepsi yahudi fabrikalarıdır. Yahudi fabrikatörler komünist DİSK'e kucak açmışlardır. Böylece memleketi kızıl bir anarşiye sürüklemişlerdir. Bu hususta yahudi protokollerinde şöyle denilmektedir:

«Tamamen elimizde bulunan altının ve tasarrufumuz altındaki gizli imkân ve vasıtaların yardımı ile umumî bir iktisadî buhran yarattığımız zaman sürülerle işçiyi memleketin her tarafında sokağa dökerek aynı anda harekete geçireceğiz.

Bu işçi sürüsü cehaletin doğurduğu aşağılık duygusu ile çocukluk çağından itibaren, haset ve grıpta ettiği insanların zevkle kanlarını akıtacak ve ondan sonrada mallarını yağma edecektir. Fakat bu adamlar bizimkilere dokunmayacaklardır. Zira, bu hadiselerin cereyan edeceği tarih mâlûm bulunacağından, bizden olanları korumak üzere tedbirlerimizi almış bulunacağız. (Nitekim hâdisegünü hiçbir yahudi fabrikatör fabrikasına uğramamış ve para kasalarını boşaltmıştır.)

1789 inkılabını hazırlayan farmasonluk şimdi de sosyalizm inkılabını hazırlamalıdır. Masonlar işçilerle müşterek çalışmalıdır. Masonlarda münevver kuvvet ve yardımcı kabiliyet, işçilerde ise kemiyet ve imha vasıtaları vardır ki, bunların bir araya gelmesi içtimai ihtilâl (komünizmi) vücuda getirir. Açıkça söylenebilir ki masonluk sosyalizme gitmekte ve sosyal bir inkılâba yürümektedir.»

DİSK Türkiye'de bu kadar cüretkâr bir işe girişiyor, ve milleti arkadan hançerliyorsa onunla işbirliği yapan, ona madden ve manen destek olan bu kuvvetler de hesaba katılmalıdır. Hâdiselerin millet viedanındaki mes'ulü beynelmilel yahudilikle beraber içimizdeki bu türlü ajanları ve maske teşkilâtıdır.

Zaten mücadelemizde bunlara karşıdır.

Darvinizme Reddiye:

İnsanın Ceddi maymun değildir

İNSANIN MAHİYETİ :

İnsan; biyolojik ve ideolojik bir varlıktır.

Tek hücreli canlılardan en gelişmiş canlı nevine kadar hepsinin tabii olduğu biyolojik kanuniyete insan da uyar.

Organizma en küçük yapı taşları olan hücrelerden meydana gelmiştir. Hücreler dokuları, dokular organları ve organlar da vücudu meydana getirir. Organizma doğar, büyür ve ölür.

İnsanı bütün canlılardan ayırt eden ideolojik varlığı ise, fert ve cemiyet ideolojik yapısının kanunlarına tabidir.

Simdiye kadar insanla ilgili olarak sayılamayacak kadar çok kitap yazılmıştır. Bunların en ilginçlerinden biri şüphesiz insanın ne zaman ve nasıl meydana geldiğidir.

19. yüzyılın sonlarına doğru deney ve müşahedeye dayanmayan ve tamamen batıl olan fikirlerin savunucusu olan kilise, müsbet ilim karşısında tutunamamış ve yıkılmaya başlamıştı. Kilisenin mutlak zulmü çok eskiden temelleri atılmış olan materyalizmin gelişmesini kolaylaştırıyordu. İşte bu sırada Darwin insanların maymundan geldiği teorisini ortaya attı. Müsbet ilim tarafından daha o zaman çürütülmüş olan bu teori bugünkü Türkiye'de de ilim diye okutulmaktadır.

Darwin «İnsanın Türeyişi» adlı kitabında insanla hayvanlar arasındaki münasebetleri inceleyerek teorisini ispatlamaya çalışmaktadır.

«Bircok insandan daha bilinçli olarak bir Amerikan maymunu, bir atales konyak la sarhoş olduktan sonra, bir daha elini içkiye sürmemiştir» (1). İnsanlar kendileri için zararlı olduğunu bildiği bir çok hareketlerde bulunmaktadırlar. Maymun ise, insandan daha bilinçli olarak bir daha elini konyaga sürmemiştir diyor. Böyle olunca maymunların insanlardan daha mütekamil olması gerekir. «ölüsyona göre daimi bir tekamül vardır. Öyle ise daha bilinçli olan maymunun insandan gelmiş olması gerekir ki bu da diğer netice kadar gülünçtür.

Maymunla insan arasında benzerlik bulmaya çalışan Darwin, insanlar arasında fark olduğunu ve insanların da değişebilirlikle karşı karşıya bulunduğunu yazmaktadır. «İnsan halen önemli bir değişebilirlikle (variabilite) karşı karşıya olduğu açıktır. Aynı ırktan tamamen aynı olan iki şahıs gösterilemez. Milvonlarca vüzi incelersek hepsi farklı gözükcektir.» (2). İnsan değişebilirlikle karşı karşıya olduğuna göre insandan başka bir canlı mı meydana gelecektir?

İnsandaki bu farklılık ne zaman ve nasıl olmuştur? İnsanların birbirine benzeyeceği diye bir kaide de yoktur. Bugünkü ilmin tespitine göre canlılığın karakter

lerini meydana getiren genlerin (DNA) moleküllerinin dizilişinin hepsi farklıdır (Aynı türlerde de olsa).

Bugüne kadar hangi şartlarda olursa olsun deney ve müşahedeye dayanarak bir türden diğerine geçiş gösterilememiştir. Darwin ise «Değişen şartların direkt ve belirli etkisi bu oldukça çapraşık bir konudur. Değişen şartların bütün organizmayı etkilediği inkâr edilemez. İlk bakışta yeteri kadar zaman bulunduğu takdirde, bunun, mutlaka gerçekleşeceği kanısı uyanmaktadır. Ama ben bu hususta, inkâr edilemez deliller bulmak için boş yere uğraşım.» (3). Çalışmaları neticesinde hiç bir delil bulunmadığı halde zamanla gerçekleşeceği vehmine kapılan Darwin'in görüşünden bir asır gibi zaman geçtiği halde hiç bir ilerleme olmamıştır. Bunu Prof. Sara Akdik açıkça belirtmiştir. «Ortam şartlarını değiştirerek, organizmalarda şartlara uygunluk gösteren kalıtsal değişiklikler meydana getirebilmek için bugüne kadar yapılmış bütün denemeler neticesiz kalmıştır.» (4)

Açık olarak belirtildiği gibi ortam şartları ile kalıtsal değişiklik meydana getirmek mümkün değil; o halde denilebilir ki, ilmi hiçbir fonksiyonu olmayan bu teori birçok memleketlerde ne diye ilim olarak okutulmaktadır? Buna cevap verebilmek için Darwin'in ve onun teorisini devam ettirenlerin ideolojisini bilmek gerekir. Bu ideoloji materyalizmdir. Materyalizm ise ilmin değil vehmin eseridir. Bir şeyin ilim olabilmesi için kesinlik ifade etmesi ve ka tiyet bildirmesi lazımdır. Bırakılan cismin düşmesi gibi. Aşağıdaki ifadelerin ise tamamen hayal mahsulü olduğu ortadadır. Bana en muhtemel görüneni, insan yahut ondan da daha eski olarak kadının, cinsel ayıklanmada göreceğimiz gibi, tüylü postunu kendini beğendirmek sebebiyle kaybetmiş olmasıdır. Bu kabul edildiği takdirde, insanın diğer geri kalan maymunlardan kılınma bakımından bu kadar farklı oluşunu anlamak artık o kadar şaşırtıcı olmayacaktır. Çünkü cinsel ayıklanma için talep edilen karakterler çok defa yakını yaratıklarda bile birbirinden fevkalâde farklı olmaktadır.» (5)

Kadın insandan daha önce kendini beğendirmek istiyor ve tüylü postunu kaybediyor! Kadın veya insan farkı mı ki? En enteresanı bir canlı kendi karakterlerinin meydana gelmesine nasıl hükmediyor? Buna inanabilmek için ya materyalist olmak veya aptal olmak lazımdır. Memeli hayvanlar ve diğerleri arasında bakıp ta bizde artık insan olacağız deseler dünyada bize ayakta duracak yer kalmaz. Evrimin devamı bütün milletler üzerinde iktisadi ve siyasi hakimiyet kurmuş olan bey nelmîlel siyonizme bağlıdır.

İnsanın türeyişinin her yerinde deney ve müşahedeye davanan ilmi deliller yerine bilgisizliğin ifadesi görülmektedir. «İnsanın, beden büyüklüğü ve kuvvet açısından, küçük semmânze gibi bir maymundan mı, yoksa goril gibi kuvvetli bir cese mi türediğini bilmemekteyiz. Gene bu sebepten insanın kendi atalarından daha ır

veya küçük, ya da kuvvetli veya zayıf olduğunu söylemiyoruz.» (6). Canlıların aslı karakterleri kendine benzerler meydana getirmesidir. Bu ilmi realitedir. Kuvvetli den mi, zayıftan mı, küçüktan mı, büyüktan mı, bunlar hayalden öteye geçemeyen basit izahlardır. Başka bir misal verelim. «Maymunların zekasının niçin insanlar kadar gelişmemiş olduğu sorusuna, ancak genel sebeplere dayanarak cevap verilebilir. Birbirini takibeden gelişme basamakları hakkındaki bilgisizliğimiz gözönünde tutulacak olursa, daha kesin herhangi bir cevap beklemek anlamsız olur» (7) Sadece insanlarda bulunan ve diğer hiç bir organizmada bulunmayan ve insanla maymun arasındaki kesin farka verilen cevabı görüyorsunuz. Teoriyi ispat edemeyince bilgisizim demek ilimle ne derece bağdaşır? Bunu Darwin olmadığına göre onun evrim teorisini devam ettirmeye çalışan materyalistler cevaplandırırlar.

İnsanın maymundan türediğini anlatmaya çalışan Darwin kitabının bir çok yerinde, insanın maymundan tamamen ayrı varlıklar olduğunu söylüyor. «Neden, insan doğal bir arzuyu izleyip bir diğer arzuya tabii olmadığına pişmanlık duyar? Neden davranışından pişmanlık duyması gerektiğini hissediyor? Bu bakımdan insan hayvandan tamamen ayrılır. Ben gene de bu farkın sebeplerini az çok doğru olarak bulmanın o derece güç olmadığına inanıyorum.» (8) Maymunla insan arasındaki farkın sebeplerini ne Darwin ne de sonrakilere izah etmiş değillerdir.

Maymunla insanın farklı olduğunu gösteren misallere devam edelim. «Gerçekten insan, alışkanlıklarını, yeni hayat şartlarına uydurmak yeteneğine sahiptir. O kendini savunmak ya da gıda yaratmak için silahlar, aletler ve stratejik planlar keşfeder. Daha soğuk bir iklime gittiğinde giyinerek, kulübelerde barınarak ve ateş yakarak kendini korur.

... Hayvanlar ise tersine, değişen şartlara rağmen yaşamakta devam edebilmek için beden yapılarını değiştirmektedirler. Yeni düşmanlarla mücadele edebilmek için daha büyük adale kuvvetine ya da daha keskin dişlere sahip olması gerekir. Ve ya düşmana görünmekten korunmak ve tehlikeden daha kolay kaçabilmek için, bedenlerinin daha küçük olması gerekir.» (9). İnsanla maymun arasındaki açık fark görüldüğü gibi daha önce belirtildiği gibi daha önce belirtilmiş olduğuna göre ortam şartlarına intibakın kalıtsal olamayacağı için yukarıdaki ifadelerle tür değişikliğinden bahsederek evrim teorisini ispat etmek gülünç olur.

İnsanla maymun arasında geçit teşkil edebilecek hiç bir fosilin bulunmayışını şöyle açıklıyor. «İnsanla maymuna benzeyen atasını birbirine bağlayabilecek olan fosil kalıntılarının bulunmaması meselesi ne gelince: Lyell'in açıklamalarını okuyan herkes onun göstermiş olduğu gibi, bütün omurgalı hayvanlar sınıfında fosil kalıntıları keşfinin pek çok yavaş gittiğini ve tesadüfe bağlı olduğunu bildiği için, bu olaya gereğinden fazla değer vermiyecektir. İnsani, herhangi bir nesli tükenmiş maymunumsu yaratıkla bağlayabilecek olan bu çeşit kalıntıların en büyük ihtimal ile bulunabileceği bölgelerin şimdiye kadar jeologlar tarafından henüz araştırılmadığını unutmamalıyız.» (10). En büyük ihtimalle bulunabileceği yerlerin jeologlar tarafından aranmamış olması bir yana, insanın diğer omurgalılarından sonra meydana geldiği kabul edilecek olursa en çok fosilin yeni olan insanın olması gerekir. 200 milyon sene önce yaşamış olan bir kurbağa fosili yerine en son meydana geldiği söylenen insanla ilgili fosillerin bulunması her halde daha kolay olacaktır. Ne hikmetse en fazla bulunma ihtimali olan yerleri aramıyorlar!

(Devamı var)

Türkistanlı Müslümanların kaderi

Türkistan, komünist Rus mezalimi altında inleyen bir Müslüman - Türk beldesidir. Bir zamanlar ezan seslerinin ruha dolduğu bu ülkede, bugün baykuş sesleri dertli insanların hıçkırığını boğmaktadır.

Temennimiz milletimizin Türkistan'ın akibetine düşmemesidir.

Aşağıya Güney Afrikalı Müslümanların neşrettiği Müslim News adlı gazetede çıkmış olan «Türkistan Müslümanlarının Kaderi» adlı yazıyı aynen tercüme ederek neşrediyoruz.

Aslen Batı Türkistanlı olan ve şimdi de Pakistan'da oturan Azam Haşim işgal altındaki Türkistan'da İslâm'ın ve Müslümanların acıklı halini anlatmaktadır. Aşağıya aldığımız parçalar aylık URDU DİGEST'de yayınlanmıştır:

«Rusya'da Marksist - Leninist ihtilâl olmadan önce, Türkistanlı Müslümanların arasında laik eğitimin yeri yoktu. Bunun sebebi yalnız orta eğitim ve öğretimin Rusça olması değildi. Aynı zamanda bütün eğitim müesseseleri Hristiyan - Katolik misyonerler tarafından idare ediliyor ve işletiliyordu. Bu misyonerler dar kafalı olduğu kadar aynı zamanda tarafgir hareket ediyorlardı. Onların asıl gayesi eğitimi her tarafa yaymak değil, Müslümanlara kendi inançlarını empoze etmektir. Misyonerlerin idare ettikleri okullardan mezun olanlar umumiyetle dinsiz ve Rus emperyalizminin hayranı idiler. Sonunda Müslümanlar bu okullara karşı boykot ilân ettiler. Halkın ekseriyeti modern ve laik eğitim almış olanlara hiç itibar etmedi.

İslâmî eğitimin uygulandığı yıllarda ise Türkistan'da medresesiz şehir ve kasaba yoktu. Tedrisat Türkçe yapılmaktaydı. Zengin Müslümanlar servetlerini bu medreselere vakıf olarak bağışlardı. Bu suretle medresenin ve öğrencilerin ihtiyaçları temin edilmiş olurdu.

Bu ilim yuvalarının kendine has ve orijinal bir sistemi vardı. Ve menfi politikaların buralarda işi yoktu. Ne yazık ki, ulema tarafından bütün politik meseleler inançsız kimselere bırakıldı. Ulemanın ekseriyeti meydana gelen değişikliklere karşıydı. Günlerini mistik sohbetlerle geçiriyorlardı.

Komünistler Rusya'da iktidara geldikleri zaman Türkistanlı Müslümanların durumu böyleydi. Komünistler, Türkistan'ı işgal ettikten hemen sonra toprakları, bahçeleri, dükkân ve iş yerlerini gasb ettiler. Çiftçiler ticaret adamları, ulema ve diğer Müslümanları ister okumuş aydın kimseler olsun, ister cahil işçi veya köylü olsunlar her türlü medenî haklarından mahrum edildi.

Camileri kapatmak için çok kurnaz taktikler uyguladılar. Cami ve medrese vakıfları gasbedildi. Camilere ağır vergiler koyuldu. Halk bu vergileri fonlarla para toplayıp ödedi. Fakat komünistler fon toplayıcılarına da vergi koydular. Aynı zamanda cami vergilerini ödeyen Müslümanları da tehdide başladılar. Bu kimselerin paralarını gizlediklerini öne sürerek sakladıkları paraları çıkarmalarını istediler. Bundan sonra hiç kimse cami vergilerini ödeyemez oldu. Vaktinde ödenmeyen vergilerin yekünü gittikçe kabarırken yeni vergilerin miktarları da yükseltiliyordu. Diğer taraftan camiye namaz kılmaya giden Müslümanlara da namaz vergisi kondu. Bu yüzden halk ibadetini evinde yapmaya başladı. Neticede camiler boşalmış oldu. Komünistler hemen camilerde toplandılar.

Camilerin bosaldığını ve kimsenin namaz kılmadığını ileri sürerek hükümetin bu müesseselere elkoymasını kararlaştırdılar. Ertesi gün camiler ahır, godovn, kulüp ve dans salonu haline geldi.

Hemen hemen her mahalle ve köyde komünist partisinin şube teşkilâtları açıldı. Bu teşkilâtlar üst makamların verdiği emirleri yerine getirmekle görevliydi. En büyük vazifeleri ise her türlü taktiğe başvurarak İslâm Dini'ni ortadan kaldırmaktı. Gecimlerini sağlamak isteyenlerin hükümetten ruhsat almaları gerektiği ilân edildi. Özel bir ruh satı olmayan hiç kimsenin çiftçilik, esnaflık v.s. yapması ve ticaretle uğraşması yasaktı. Fakat bu ruhsat İslâm ideolojisine ve onun ulvî değerlerine bağlı olanlara verilmiyordu.

Diğer taraftan komünistler Müslümanlara pekçok zulüm irca ediyorlardı. İbadet eden Müslümanlar dövülüyor, tartaklanıyor ve şehit ediliyordu. Fakat komünist mahkemeleri hiçbir zaman suçluları cezalandırmıyordu. Aksine katiller taltif ediliyordu. Bu yolla binlerce Müslüman şehit edildi.

1927 den sonra yağma ve öldürme kampanyasıyla birlikte İslâma karşı hareketler de son derece arttı. Komünistler İslâmın temiz akidesini tahrif ettiler. Kur'an-ı Kerim'i ayaklar altında çiğnediler. İslâm bu yüklerinin itibar düşürücü karikatürlerini cami duvarlarına astılar. İslâm Peygamberinin şahsiyeti alaya alındı. Böyle bir ortamda insanca yaşamak isteyenlerin yapacakları tek şey kalmıştı: Memleketlerini terk ederek başka ülkelere göç etmek.»

24.4.1970
MUSLİM NEWS

Ankara'da Komünistlerin Ordu Düşmanlığı

16 Haziranda İstanbul'da yapılacak olan işçi hareketlerine Ankara'dan da birdestek sağlayabilmek için solcu militanlar aynı gün, yazın Ankara'da kalan bütün komünistleri eyleme (!) çağırıldılar. Diğer fakültelelerin tatil olması dolayısıyla ancak Orta Doğu Teknik Üniversitesinden adam toplayabileceklerini anlayan komünistler, talebelerin işçi hareketlerine katılmaları için ODTÜ'ni üç günlük boykota soktular.

ODTÜ'nden kalkan otobüsler doğrudan Sanayi Sitesine gitti. Gaye, Sanayi Sitesindeki işçileri tahrik ederek işçi hareketlerinin aynı anda Ankara'da da başlamasını sağlamak.

Sel-Nikel fabrikasındaki DİSK'e bağlı 10-15 kadar işçiyi yanlarına alan Dev-Genç mensubu komünistler diğer işçileri de direnişe davete başladılar. Polis, işçi kıyafetindeki komünistleri, kanunsuz yürüyüş yapmaları sebebiyle dağıtmak isteyince ortalık karıştı. Solcu talebeler polisin elinden kaçıp dükkânlara sığınmaya çalışıyorlardı. Fakat dükkânlardaki millet evlâtları, uzun zamandan beri kendilerine rahat, huzur yüzü göstermeyen, pıvasadaki bütün işlerin durmasına sebep olan bu anarşist bozuncu komünistlere gereken cevabı fazlasıyla verdi. Üzerlerine mavi is elbisesi giymiş işçi kıyafetindeki kız (!) ları ve solcu militanları esek sudan gelinceye kadar bir güzel dövdü. Bu sefer komünistler, daha önce «katil polis, vs.» diye küftükleri polisleri sığınıp canlarını kurtarmağa çalıştılar. Fakat milletin nasırlı eli, bu devlet, din ve millet düşmanı hainleri saklandıkları polis arabalarından tek tek çıkarıp yarım kalan davak faslına tamamlıyor ve uzun zamandır biriken öfkesini hiç olmazsa bu yolla vattırmaya çalışıyordu. Hâdiselerden sonra polis 55 solcu militanı mahkemeye sevketti.

Bu suretle milletin şerefli evlâtları kendilerine yakışır bir şekilde düşmanlarına gereken dersi ve lâıyk oldukları cevabı vermiş oluyor.

ODTÜ'nde FORUM:

17 - Haziran günü komünistler Sanayi Cansısında yedikleri dayağın ve İstanbuldaki işçi hareketlerinin bir muhasebesini yapmak için ODTÜ'nde bir forum düzenlediler. Saat 10.45'de başlayan forumda ilk konuşmayı Talebe Birliği Başkanı Erhan Erdoğan yaptı. İstanbul'daki işçi hareketlerini elen alan Erdoğan «İstanbul'daki devrimci mücadeleye nihayet isciye aktarılmıştır. Bu işçi hareketlerinde en büyük rolü hiç şüphesiz oradaki devrimci öğren ci kardeşlerimiz oynamıştır. Fakat ne yazık ki bu hareketlerde iki devrimci işçi kardeşimiz şehit (!) olmuştur. İktidarın köneği katil polisten de birinin gebermesi bize teselli kaynağı olmaktadır.» diyerek namussuzca hislerini ve düşüncelerini dile getiriyordu.

SANAYİ'DEKİ GERİCİ KÖPEKLER HESAP VERECEKTİR

Daha sonra Türk-İş'e çatan konuşmacı sözü Sanayi Çarşısında yedikleri dayağa getirerek «Sanayi'de gericici köpekler devrimci kardeşlerimize karşı iğrenç bir saldırıya giriştiler. Fakat mutlaka bu gericici güçlerin köpekleri de hesap verecektir. Artık tüm devrimci güçler ihtilalin hazırlıklarını tamamlamak üzere dirler.» diyerek milletin temiz evlâtlarına köpek deme küstahlığını gösteriyor ve iğrenç niyetlerini açıklıyordu.

KAHROLSUN İŞBİRLİKÇİ BURJUVA ORDUSU - YAŞASIN HALK ORDUSU

Daha sonra söz alan ODTÜ öğrencisi Sait Kozacıoğlu konuşmasında, devamlı olarak şerefli Türk Ordusunun gayretiyle ölen anarşi hareketlerini öğmüştür. Burjuva ordularının askeriyle beraber hücum edip, işçilerin öldürüldüğü söylenmiştir. Ayrıca «fakat sunu unutmasınlar ki İstanbul'da ölen işçi kardeşlerimizin kanı kızıl bayrağın rengi olacaktır.» Sıkı yönetimin, Adalet Partisi iktidarı tarafından kasıtlı ilân edildiği ve bu kıyımın Türk işçisinin ve sosyalist gençliğinin müş terek eylemi olduğu ballandıra ballandıra anlatılmıştır.

Üçüncü olarak söz alan bir sosyal demokratın devrimci mücadelesinin mutlaka demokratik bir ortam içinde ve demokratik yollarla verilmesi gerektiği sözü protestolara yol açıyor ve konuşmacı uzun süre yuhalanıyordu.

Son olarak kürsüye gelen Er tuğrul Kürkcü Sosyal Demokratlara cevap vererek «Biz ihtilâlcileriz. kim bizim ihtilâlimize karşı çıkıyorsa uşaktır. Artık bundan sonra Kema lizm filan sökmeyiz. O geride kaldı. Şimdi mücadelemiz bütün açıklığıyla ve şiddetiyle ortadadır ve devam edecektir.» sözleri salondaki devrim cimaskeli komünist piçlerin coşkun tezahüratıyla karşılanıyordu.

Bu son hâdiseler solcu militanların niyetini bütün açıklığı ve çıplaklığı ile gözler önüne sermektedir. Millet bu namussuzların ellerine fırsat geçince kendisine, ailesine, dine ve devletine küftüklerini görüyor, Türk ordusu verine Halk ordusu istediklerini öğreniyor, esitlik, demokrasi vs gibi lâfların kendileri iktidara gelinceye kadar komünistler tarafından istismar edildiğini artık anlıyordu.

Millet artık uyanıyor, komünistlerden acı hesap sormağa hazırlanıyor. Millet, üzerine vazife düstünce komünistlere gereken cevabı veriyor. Artık zafer günleri yaklaşıyor.

Ey millet, komünist namussuzların yok edileceği, kellelerinin Moskova'ya hediye olarak gönderileceği o büyük bayrama, milletin büyük zafer gününe hazırlan. Yaşasın yeni den başlayan Milli Mücadele!...

TÜRKİYE'DE VATAN BÖLME FAALİYETLERİ

IRKÇILIK BİYOLOJİK MATERİYALİZMDİR:

Bütün bu açıklamalardan sonra, millet tarifimizi tekrarlayalım. «Millet; kan ve dil birliğinin çok ötesinde iman, kültür, ahlâk ve ideal birliğidir.» Biyolojik bir vakıa değildir. Bir milletin evladı olmak için, onun ızdırabını hissetmek kâfidir.

«Tarihte, Avrupa milletlerinin, hristiyanlığın bâtıl nizamına karşı savaşları Nasyonalizmle (ırkçılık) zafere kavuştu. Ancak bu fikirde diğer sapık fikirler gibi tam bir hakikate dayanmadığından yıkıldı. Nasyonalist hareket, bir Alman veya bir İtalyan ırkının en üstün ırk olduğu faraziyesine dayanıyordu. Ancak ideolojisi hakka istinat etmeyen kuvvet, ara savaşları kazansa bile nihai zafer daima haklı ideolojinin olmuştur.»

İLMİ SAĞ

İrk realitedir. Vardır. Ancak ırkların birbirine üstünlüğü yoktur. Görüşümüz budur. Nasyonalist hareket hakka dayanmadığı için, Hitleri intihara, Mussolini'yi ise linç olmaya götürdü.

Kapitalizm nasıl ferdi bir materyalizm, komünizm, nasıl bir içtimai materyalizm ise, Nasyonalizm de biyolojik bir materyalizmdir. Temeli madde olan her sapık düşüncenin yıkılması mukadderdir. Tarih bunun şaşmaz misalleriyle dolu dur. Nasyonalizmde maddeyi esas aldığından yıkılacaktır. Aksi düşünülme-

GÖRÜŞÜMÜZ

İncelememizin sonuna gelmiş bulunuyoruz. Muhterem okuyucularımıza mecmuamızın haftalık bir mecmua olması sebebiyle ancak muayyen delil ve vesikaları sunabildik. Birçok şey anlatamadık. Zira buna ne zaman, ne de haftalık bir mecmuanın daracık sütunları müsaade etti.

Kanaatimiz şudur ki; Kürt kavmi Türklerin bir koludur. Ancak biz bir antropolog değiliz. Bu hususta yazılmış bir çok eser vardır. Esas mevzuumuz menşein araştırılması değildir. Kanaatimizde yanlış olmamız da birşey ifade etmez. Kürtler belki başka bir kavim olabilir. Bu mühim değildir. Zira biz milleti biyolojik bir vakıa olarak kabul etmiyoruz. Kan ve dil birliğinin çok ötesinde, bir ideal birliği olarak kabul ediyoruz.

Bugün memleketimizin Doğu bölgesinde yaşayan kardeşlerimiz, Türkçeden ayrı bir lisan ko nusmaktadır. Bu bir gerçektir. Ancak iddia edildiği gibi bir Kürtçe alfabe eskiden beri cari değildir. Zira Kürtçenin konuşma lisanında X, W, Q harfleri yoktur. Bu kelimeler sonradan yakıştırılmışlardır. Bunu da kimse inkâr edemez.

Doğu bu milletin ayrılmaz bir parçasıdır. Doğulular bizim kardeşlerimizdir. Bizim için da-

Dün; dün, vatan ve millet düşmanlarına karşı kullandığı silâhı bugün aynı imana sahip kendi kardeşlerine kullandırılmak istenilen doğulu askerler..

ha evvel Rum olduğu halde, Mihail Gazi ile Osman Gazi arasında bir fark yoktur.

1915-1918 yılları arasında Rusya'da esir kalmış bir Doğu Anadolu ile görüşmüştük.

— Rusya'da üç yıl esir kaldık. Ruslar hepimizi «Osman» diye çağırıyorlardı. İsmimizle hitap etmiyorlardı. Biz gerçekten Osmanlıyız evladım.»

diye yakınıırken gözleri yaşarmıştı. Ağlıyordu. Mütehassis olduk. İçimiz burkıldı. Gözlerimiz Mehmet Akif'in şu mısralarına takıldı:

«Arabın Türke; Lâzın Çerkese, yahut Kürde; Acemin Çinliye rüçhanı mı varmış? Nerde!

Müslümanlıkta «anâsır» mı olmuştur? Ne gezer! Fikr-i kavmiyyeti tel'in ediyor Peygamber»

Osmanlıların bir cihan imparatorluğu kurduğu devirlerde, bünyesinde 17 ırka mensup kavim yer alıyordu. İslâmiyeti kabul etmiş olan bu muhtelif ırk mensupları, Allah rızası için serhat boy-larında at koşturmuşlar, kılıç şakırdatmışlardı. Zaferde hep beraberdiler. Yakın tarihlere gelince, büyük ızdıraplar çektiler. Ruslara, İngilizle-

re, Fransızlara karşı akıttıkları kanları toprağı sulamıştı. Yine beraberdiler. Bitliste beraberce yiyecek bulamadıkları için çarık yemişler, Çanakkale'de düşman güllerine göğüs germişler di. Kısacası şereflerini kanlarıyla perçinlediler ve bize emanet ederek göçtüler.

Teşkilâtlı haçlı ordularıyla saldıran hristiyanlık, püskürtülmüştü. Hristiyanlık bütün Avru payı peşine takıp getirdiği Haçlı ordularıyla. Anadolu kaplarına geldiği zaman karşısında mütevazı, fakat çelik imana sahip kumandanlar bulmuştu. Senelerin verdiği tecrübe, zulmün kamçıladığı bir kin, bilgi ve her şeyden üstün ideoloji ile mücehhez bu kumandanlar, düşmana amansız darbeler indirdiler Malazgirt, Toroslar her seferinde haçlı ordularının son neferinin da hi gömüldüğü kaleler oluyordu. Haçlılar, aziz toprakları çiğneyemedi. Ve çekildi...

Bu sefer beynelmil Yahudilik saldırıyordu. Ancak Yahudilik, hristiyanlığın akibetine uğramak istemiyordu. Tarih sayfalarını karıştırıyor, fakat savaş alanlarında yenildiğimizin izine rast layamıyordu. Şöyle düşündü:

— Hristiyanlık gibi alenen saldırırsam, sonum Toroslara gömülmek olacaktır. Başka şekilde saldırmayım.

Evet!. Hücum edeceği hedefi seçmişti. «İrk» mefhumu... Hedefi her geçen gün darbeledi. Nihayet taktik meyvesini verdi. Asırlarca Haçlı ordularına, Ermeni katliamlarına, beynelmil düşmanların iğrenç oyunlarına karşı koyan milleti-mizi, kamplara ayırdılar. Milletin evlatlarını bir birine kırdırdılar. İşte Türkücü Kostantin Borzecki ve Kürtücü kürdolog İngiliz binbaşısı Noel İrk mefhumunu kimler ele aldı, kimin namına ele alındı. Bundan güzel misal olamaz.

Doğu'nun ızdırabı vardır. Ancak bu ızdırap milletimizin ızdırabından farklı değildir. Milletin evlatları olarak üzerimizde ağır bir yük vardır. Hem öyle bir yük ki, her geçen yıl daha da artan bir yük. Halen üzerinde yaşadığımız toprakların, neler pahasına alındığını tarih yazmak acizdir. Süphesiz topraklarında hâlâ şehid kanı kokan bir ülkede yaşıyoruz. Anadolu son kalemizdir. Komplolar Türkiye'yi Kürdistan, Lazistan, Ermenistan, Yunanistan, Türkistan gibi parçalara ayırmak için hazırlanıyor.

Biz samimiyetle bu gerçekleri görmekteyiz. Allah'tan Evs ve Hazreç kabilelerinin düştüğü feci akibetten bizleri sakındırmasını dileriz. Cenab-ı Allah milletimizi, ayrılmaz bir parçası olan Doğu'yu ve Doğulu kardeşlerimizi korusun. Geçmişteki hataların tekrerründen esirgesin.

S O N

Bu yavruları bizden ayırmak için İngiliz altını, Rus Rublesi, Amerikan Doları, Fransız Frangı bol keseden harcadı, harcanıyor. İktidarların güttüğü yanlış politikalar da bunlara eklenince huzursuzluk başladı. Osmanlılar devrinde böyle miydi acaba?

millî kültür lûgatçesi

İSLÂM AKÂİDİ

GİRİŞ :

Aşağıda okuyacağınız yazı İtikad'da İmamımız olan İMAM-I MATURİDİ'nin (Rh.A.) Akaid'idir.

Akaid, Akidenin çoğuludur. Akide, insanın inanması ve üzerinde kat'iyen şüphe edilmesi caiz olmayan hükümlerin bütünüdür. İslâm Kültür ve Medeniyetinin temelleri işte bu akideye dayanır.

Akide, madde, hayat ve kâinat hakkındaki bilginin temelidir. İslâm kültür ve hayat şekilleri akidenin mahsulleridir.

Bir milleti meydana getiren ideallerin fışkırdığı havat pırnarı kurursa, millet havatı yavaş yavaş kaybolur; yerinde başka biçimde bir cemiyet ortaya çıkar.

Milletimizin uğrunda dereler gibi kanının aktığı akidemiz, düşmanlarımız tarafından en adi oyunlarla darbelenemeye çalışıldı. İki asrı aşkın bir zamandır, akidemiz, beynelmilel millet düşmanlarının ve hain yardakçıların eliyle darbelene darbelene münevverlerimizin zihninden kovulması gerekli bir pislik gibi telakki ettirilmeye başlandı.

Başta İmam-ı Azam, İmam-ı Maturidi ve bütün ehl-i sünnet imamlarımızın (Rh.A.) fikirleri ve isimleri yıllardır unutturulmaya terk edilmiştir.

Milletimizin varlığını yok etmek isteyen beynelmilel millet düşmanlarının ve yardakçıların hain savaşıma; milletimizin hayat ideallerini yüceltmek, yaşatmak, ve zenginleştirmekle cevap verilebilir. Bu maksatla Akâidde imamımız olan İmam-ı Maturidi'nin (Rh.A.) Akaidini neşrediyoruz. Bu kıymetli eser bütün mü'minlere ve vatanseverlere uyacakları gerçek inancın temellerini gösterir.

İMAM-I EBU MANSUR-I MATURİDİ'NİN TEVHİD KİTABI

«Tevhid Kitabı» Sünnet ve cemaat ehlinin saygıdeğer büyük İmam Seyh Ebu Mansuri Maturidi tarafından yazılmıştır. Allah kendisinden gani gani rahmet eylesin.

Bu kitap 12 fasıldır.

BİRİNCİ FASIL :

Allah bütün sıfatları ile başlangıcı olmayan bir (Vahid-i kadim) dir. Sıfatları zatının aynı da değildir gayri da. Allah dan başka varlıklar, sıfatları ile beraber sonradan olma (hadis) dirler Bunları Allah kendi dileğiyle sonradan var etmiş, bil diğine göre de her birinin miktarını oranlamış (takdir etmiş)dir.

İKİNCİ FASIL :

Allah, ortağı, dengi, benzeri, başlangıcı, sona ermesi, sınırı ve sonu olmayan Bir dir. Onun birliği gerçekten, hakiki manasıyla birliktir. Allah'dan başkasına bir denilirse de mecazi manasıyla denilebilir, zira Allah'dan başkası belirli, belirsiz parçalara ayrılabilir, bu ise onlarda gerçek birlik olmadığını gösterir.

ÜÇÜNCÜ FASIL :

Allah ezeli (lemyezel = öncesiz) dir. Ezelde yalnız O vardı. Başka hiçbir şey, ne mekân, ne zaman, ne duman, ne arş, ne gök, ne hava yoktu O nasıl ise öyledir. Yine de olduğu gibi kalacaktır. Onun halle-

1

ri uğışmez, çünkü halleri yaratan O'dur. Bulunduğı durumun değişmesi vehmedilmeksizin O arş üzerine istiva etmiş (ilâhi tahtına oturmuş) tur, arzında göklerinde üstündedir. Cenab-ı Allah Kur'an-ı Kerimde: «Allah günahlardan sakınanlarla beraber dir.» (Nahl 128) ve «Allah kötülüklerden sakınmış olanlarla ve iyilik edenlerle beraberdir.» (Bakara 194 ve Ankebut 69) ve «Biz ona şah damarından daha yakınız.» (Kaf 16) ve «Üç kişinin arasındaki sırda Allah onların dördüncüsüdür.» (Mücadele 7) ve «Mahzun olma Allah bizimle beraberdir.» (Tevbe 40) buyurmuştur. bunların hepsi Allah'ın olduğı durumda değişmesi vehmedilmeksizin ve ancak akla doğru gelecek şekilde, halktan ayrıldığı veya onlara ulaştığı, halktan çıktığı veya onlara ulaştığı, halktan çıktığı veya onlara girdiğı ve buna benzer manalarla vasıflandırılmaksızın övledir. manasınadır. Bunu böyle anlamalı.

DÖRDÜNCÜ FASIL :

Allah Tealâ zihinlerde tasavvur olunamaz, bilimler ve anlayışlar onu kavrayamaz. O cisim, cevher ve araz diye adlandırılmaz. Sonu, sınır, yoktur ki Onu kavrayabilsin. Cisimlerin sıfatları ile ve arazlarla vasıflandırılmaz. Her ne zaman zihine böyle bir tasavvur gelecek olursa bilmelisin ki Allah yaratıcıdır.

Onun zatı yaratıkların zatına asla benzemez, zira o başlangıcı olmayan bir varlık

tır. Böyle noksanlardan ve kendisini ihtiyaç ve za'ıf ile vasıflandırmaktan çok yüksektir.

BEŞİNCİ FASIL :

Allah Tealâ Hazretleri, ilim (bilgi), kudret (güçlülük), hikmet (her şeyi yerli yerine yapmak), rahmet (yargılamak) cûd (cömertlik), irade (isteme), meşiyet (dileme), tekvin (iş görme), azamet (büyüklük), celâl (yücelik) ve bunlar gibi bütün sıfatlarıyla, teşbihe ve ta'tile gitmeksizin hakda surette ezelde vasıflanmıştır. İş görme sıfatı, yapılan işten (tekvin, mükevven) başkadır. Zira tekvin Allah'ın sıfatıdır. Yapılan şey (mükevven) ise yaratılmıştır. Yapma sonradan olma değil, yapılan sonradan olmadır.

ALTINCI FASIL

Allah'a var olma (şeyiyyet), sabit kılma ve sabit olma manasıyla şey denir Zira şey değildir demek, yok demektir. Bunun gibi zattır, nefistir de denir. Fakat cisimdir denemez. Zira cisim, var olana has değildir. Çünkü cisim değildir demek, yok demek değildir.

YEDİNCİ FASIL

Allah Tealâ ancak kitap ve sünnette ve müslümanların sözlerinde kullanılan isimleri ve sıfatları ile adlandırılır Allah'a sabırlı (sabur) sıfatı verilir mi, verilmez mi? Ulema bunda ihtilâf ettiler. Su halde bu sıfatla Allah'ı vasıflandırmaktan sakınmak en salim yoldur. Allah'a unutmama sıfatını vermekte de ihtilâf ettiler, bundan da sakınmak iyidir, ancak Allah'ı bu vasıf ile vasıflandıran günahkâr olmaz, çünkü eserlerde ve müslümanlar arasında bu sıfat kullanılmıştır. Allah'a dua ederken «Ey zarar verici ve ey faide verici» denilmesini birçokları caiz görmüşlerdir. Amma söz arasında olmadığı zaman yalnızca Allah'a «zarar verici» demeyi caiz görmemişlerdir. Allah'a «Ey Nur» denilebilir. eğer bu sözden, nur verici veya hidayet edici veya nuru ve karanlığı yaratan yahut da her türlü eksikliklerden berî olan manaları kasdedilmiş olursa...

SEKİZİNCİ FASIL :

Allah ki: rahmar (her nimeti veren), rahim (rahmeti çok), âlim (bilgiç), kaadir (güçlü), mâlik (egemen), kuddüs (kutlu), selâm (güvenli), mümin (iman verici) müheymin (her şeyi gözeten), aziz (şerefli), cebbâr (eksikleri tamamlayıcı), mütekebbir (büyüklük gösterici) hâlik (yaratıcı), bârı (yoktan var edici), müsavvir (kılık verici) dir. O'nun ilmi kudretidir. (Kudretinden ibarettir) denilmediği gibi, kudretinden başkadır da denilemez. Su kadar ki Allah'ın ilmi kudretinin aynı da değildir gavrı da, denildiği gibi. Diğer sıfatlar hakkında da işlem böyledir. Rivayet edildiğine göre Hz. Peygamber «Allah'ın, yüzden bir eksik, doksan dokuz adı var, bu adları sayan kimse cennete girer» buyurmuştur.

İmam Hazretleri diyor ki bu (Allah'ın doksan dokuz adı olması), halkın adlandırması bakımındandır Allah'ın adlandırıldığı ad ise sıfatının kendisidir.

Devamı Gelecek Sayıda

Hak isteme mi

(Başarafa 4. Sahifede)

militanlar kitleyi okula yürütmek istediler. Fakat halk «bizim okulla ne işimiz var? Bir şeyler dönüyor ama anlamıyoruz» diyordu.

Fındıkzade'de kitleyi Fatih tarafına döndürdüler. Yürüyüş kolu Belediye Sarayının önünden geçti. Üniversitenin yanına gelince, işçi kitlesi doğru geçmek istiyordu. Fakat mahut talebeler, zorla işçiyi üniversitenin önünden geçirdiler. Bu rada, üniversiteden de bazı militanlar korteje katıldılar. Yürüyüş kolu Beyazıt'tan geçti. Bu arada yer yer işçilerle, asker ve polis arasında çatışmalar oluyordu. İşçi içine sızmış olan komünist militanların hedefi belliydi. Vilâyeti işgal edip, tahrip etmek. Kitleyi Çağaloğlu'na sürüklemek ve Vilâyete yürütmek istediler. Asker mani olmak istedi. Bir subayın konuşmasını militanların «yaşasın halk savaşı» naraları boğdu. Komünist militanlar, işçi ile Askeri çarpıştırmak istiyorlardı. Hattâ teşvik için önce askere taş atanlar, cop sallayanlar, ellerindeki sopalarla hücum edenler, işçilikle alakası bulunmayan bu tahrikçilerdi.

Çağaloğlundaki asker ve tank barikatını geçen işçiler vilâyetin önüne geldiler. Burada bir grup işçi, **KAHROLSUN KOMÜNİSTLER** diye bağırmaya başladı. Ama militanlar, bu sesi kapatabilmek için hemen «Tam Bağımsız Türkiye» sloganını söylediler. Bir müddet sonra «kahrolsun komünistler» diye bağırان işçinin sesi duyulmaz oldu.

Kadıköy Kaymakamlığında yapılan tahribat gibi vilâyetin de tahrip edilmesine imkân verilmedi. Kalabalık Eminönüne geçti. Oradan Eyüp'ten gelen kollarla birleşti. Tahrikçiler kalabalığı Mahmut Paşaya sevk etmek ve yağma ettirmek istiyorlardı. Burada ordumuzun kahramanca bir hareketi, büyük hadiseleri önledi. Ve yürüyüş Unkapanı istikametine kanalizе edildi.

TAREKETİN İKİ FARKLI GAYESİ

İzmit'te başlayıp, İstanbul'da devam eden ve millet hayatını yakından ilgilendiren hadiselerden ancak bir kısmını nakledebildik. Hadiseler sadece nakledilen kısmıyla bile, millete bağlı insanlar için tüyler ürperticidir.

Artık anlaşılmalıdır ki, bu hadiseler hadiseye katılan işçiler yönünden ayrı, hadiseleri tez gâhlayan ihanet şebekeleri yönünden ayrı mana ifade etmektedir. Ve maalesef işçinin gücü, kuvveti, hareketin inisiyatifini elinde bulunduran insanlar tarafından «KOMÜNİST İHTİLAL» ha-define yöneltilmektedir.

İŞÇİNİN İZDIRABI DİNDİRİLMELİDİR

Şurasını hemen belirtmek icab eder ki: Son zamanlarda meydana gelen bir takım idari hareketler, işimizin bugüne kadar katmerleşen ızdırabını su yüzüne çıkarmıştır. Personel Kanununu, onun arkasından en hayati ihtiyaçlar üzerine zam gelmesi, zaten güç durumda olan işçimizi, köylümüzü ve bütün milletimizi, buhranın kışkacına kaptırmıştı. Buna bir de «Sendika Kanunu» meselesinin ilâvesi, bardağı taşıran son damla oldu. Zaten ortada bir buhran olursa, o buhranın istismarcıları da çıkacaktır. Nitekim son hadiseler, bunun açık misallerindendir. Sendika kanununda yapılacak reformlar aslında tasvib edilemez. Bunu diğer bir yazımızda açıklamış bulunuyoruz. Fakat bunu protesto için yapılacak hareket işçinin hakkını korumak için yapılmalıdır. Yani sadece millet ızdırabının dinmesi için yapılmalıdır. Yoksa, işimizin bu ızdırabı, komünizmi tezgâhlamak için vasıta edilirse, bu hareket satılık harekettir. İhanettir. Millete ölüm çukuru hazırlamaktır.

İşte tahrikçilerin yaptığı ancak ihanetle izah edilebilir. Örfi idare tarafından tevkif edilen veya nezarete alınan insanların, TİP, DİSK, ve DEV-GENÇ'e bağlı oluşları ve pek çoğunun da komünizm suçundan takibata uğramış olması, tahrikçiliğin gerçek gayesini ortaya koyar.

BİZE GELEN NEŞRİYAT

FİKİRDE ve SANATTA HAREKET (Kurucusu Nureddin Topçu.), Haziran 1970, Sayı: 54, İstanbul, Ahmet Salih Matbaası, Fıatı: 150 Kuruş Adres: Divanyolu Ersoy Han 148/5 İstanbul.

BÜLTEN (Kırım Türkleri Amerikan Birliği'nin aylık neşriyatı) (24 Mart 1970, Sayı: 59, Newyork. Kırım Türkleri adına sorumlu yöneticiler: Ayder Tabaru, İzzet Kara, Seyyar Keriçli. Dergide Mehmet Akif'ten şiirler var. Ayrıca Ahmet Kabaklı'nın «Bir Lider» isimli makalesi ile «Canakkale Geçilmez», «Dünyadaki Son Olavlar ve Kırım» ve Newyork Üniversitesi Türkoloji bölümünün Kırım Tarihi hakkındaki konferansları dikkat çekenler arasında.

TEK YOL (Onbeş günlük İslâmî Gazete) İzmir'de Galib Öztürk'ün yazı işleri müdürlüğünü yaptığı bu gazete İzmirli milliyetçilerin yayın organıdır. Adres: Kestelli Cad. 89 - İZMİR.

YEŞİLAY (Türkiye Yeşilay Cemiyeti adına Genel Başkan Selâhattin Kaptanagaşası tarafından çıkarılan aylık dergi) Haziran 1970, Sayı: 438 İstanbul. Ahmet Sait Matbaası, Fıatı: 2 Lira. Adres: Nuruosmaniye Cad. 17/1. Çağaloğlu, İstanbul.

MÜSLİM NEWS (Güney Afrika'nın tek Müslüman gazetesi) 24 Nisan 1970 Cuma. Adres: To The Editor, Muslim News P.O. Box 17, ATHLONE CAPE. On iki sahife olarak neşredilen mecmuada İslâm'da Sanat, Türkistan Müslümanlarının Kaderi, Mısır'ın petrol zenginliği, Yakub Peygamber (A.S.), İslâm Dininin Batı Tarihi ve Kültürü Üzerine Tesiri gibi kıymetli yazılar vardır.

MİLLİYETÇİLİĞİMİZİN MESELELERİ ve KURTULUS YOLUMUZ, Yazar: Müftüoğlu Mustafa Tathısu. 1970 İstanbul. Eskin Matbaası. İsteme Adresi: P.K. 72 İstanbul. Yazar Komünizmle Mücadele Derneği Eskisehir Subesi Başkanındır Eser, yazarın bu mevzuda verdiği konferansla ilgilidir.

TEVKİF EDİLENLERİN KİMLİKLERİ

Meselâ tevkif edilenler arasında: Cavit Kavak, Taşkın Tanman, Nizar Özkaya, Sıtkı Coşkun vardır. Bunlar bugüne kadar Üniversitelerde, ta banca kullanmakla, profesör tehdit etmekle, dinamit patlatmakla meşhur olmuş ve hapishanelerin kapısını aşındırmış olan sicillilerdir.

Ayrıca Örfi İdare Komutanlığı; İşçi Partisinden Kadir Göktürk, TİP Kadıköy İlçe başkanı Ömer Sandıkcı, TİP Zeytinburnu İlçe başkanı Osman İşçi, TİP Bakırköy İlçe başkanı Metin Göktürk ve hadiselerde arka plânda yöneticilik yapan Moris Gabay adında bir Rum göz altına alınmıştır. Bu arada, Dev-Genç'e bağlı olan pek çok militan tevkif edilmiştir.

Aynı hareketleri İzmir'de ve Ankara'da başlatmak isteyen TİP, DİSK ve Dev-Genç'e mensup komünist militanlar da tevkif edilmişlerdir.

Hadiselerde tesbit edilenlerin TİP, DİSK ve Dev-Genç'e mensup oluşları, Türkiye'de silahlı cinayetleri kimlerin yönettiğini ortaya koymuştur. Millet hayatını çekilmez hale getiren bu fesat ocaklarının tasfiyesi gereklidir. Millet olarak, mesullerden isteğimiz budur Millete bağlı bütün kuvvetler, milletin yokoluşunu durdurma mücadelesinde birleşmelidirler.

İSLAM'DA AKIL

(Başarafa 2. Sahifede)

yapmıştır. «Mecmuul-Bahreyn», «Meşârikül-Envâr» ve «Menar» adındaki kitaplara şerh yazmıştır. Hicrî 885 senesinde vefat etmiştir.

MOLLA HÜSREV: Büyük bir Türk âlimidir. Tokat civarındaki Türkmenlerden «İrsak» kabilesindendir. Zamanının en büyük fakihi idi. Hocası Burhânüddin Heravi'dir. Edirne'de müderrislik yapmıştır. Fatih Sultan Mehmedin hürmetini kazanmış, İstanbul'un fethinden sonra Kadı Hızır Be yi müteakip İstanbul Kadılığına ve Ayasofya müderrisliğine tayin edilmiştir. Fatih kendisi ile iftihar eder, vezirlerine hitaben «Bakınız bu zat, bu zamanın Ebu Hanifesidir» derdi. Hanefî olan Molla Hüsrev heybetli, vekârlı ve mütevazı bir zat idi. Bir çok hizmetçileri olduğu halde çalışma odasında kendi işlerini kendisi görürdü. Kıymetli eserlerinden bazıları: «Hâşiye-i Beyzâvî», «Hâşiye-i Telvîh», «Dürer», «Mir'âtül-Usûl».

SEMSÜL - EİMMETİS - SERAHSİ: Hanefî fakihlerinin pek mümtazlarından. «Müctehid Fil - Mesâil» sayılmaktadır. «Meb-sut» adındaki otuz ciltlik ölümsüz fıkıh kitabını yazmıştır. Hâkana verdiği bir nasihatten dolayı «Özcent» şehrinde mahpus iken, bu muazzam eseri imlâ yoluyla haricîten dinleyen talebesine not ettirmiş, sonra Ferganaya gidip orada tamamlamaya muvaffak olmuştur. Usûlü Fıkha dair «El-Usûl» isimli bir eserinden başka «Abdül-Kazî», «Muhtasar-ı Tahavî» ve «Siverü Kebîr» isimli eserlere şerhleri vardır. Hicrî 483 tarihinde vefat etmiştir.

Yeniden Millî Mücadele

(Başarafa 7. Sahifede)

zendağ'ın köyün kan davası, başlık parası ve buna benzer problemlerini ele alan gayet basit «KEZİBANIN DÜĞÜNÜ» adlı bir eserdir. Müstehten bir tarafı yoktur. Biz hem velî, hem müdür ve hem de bu meslekte onbir senesini harcamış bir kimseyiz. Okullarımızı en az canımız kadar severiz. Hiç bir öğrencimizi kıyasıya dövmemişizdir. Onlara İslâm-Türk terbiyesinin esaslarını ve ana-babadan sonra ilk eli öpülecek olan hocaya hürmetli öğretmeye çalışmışızdır. Fakat ne yazık ki; bunlar ancak el ısırان tipler olmuşlardır.

Yolu kesilip dövülen Osman Çevik'i dövenler, suçlarını inkâr ettikleri halde, Disiplin Kurulu kanaatini sağlamlaştırmış ve bu iki öğrenci de okul nizam ve âhenğini bozdukları için mecburî tasdikname ile başka yere gönderilmiştir. Bu tipler çıkarsa gene de sürülecektir.

Siz ileride parti olma hevesindedesiniz Bu gün siyasî ikbâliniz için yatırım yapıyorsunuz, fakat sizin de altınız boş çıkarsa peşinize taktiğimiz, heyecanlarını tahrik ettiğiniz bu Müslüman-Türk gençliğinin hesabını Allah ve müslümanlar yanın da verebilecek misiniz ve bu durumda vicdanınız sızlayacak mıdır. Her geçen gün biraz daha parçalanın, dağılın, gruplaşın, asla birbiri ile geçinemeyen sağ cephenin bu halinin mesulleri kimlerdir? Sağcı gençlik tesekkülleri ile aranız nasıldır. Belli başlı müftülerle geciminiz nedir, yoksa onlarda mı memleket düşmanıdır. Gıvecek ceketli olmadığı halde İstanbul'a dersi bırakıp miting için kaçan öğrenciyi kim bu hale getirdi. Kendisini, iki günlüğüne izin alıp Karaman'a götürmek cin ısrar ednn babasını polise şikâyet etmeye kadar ileri giden öğrenciyi ana-baba karısına kim çıkardı?

Basın kanununun ilgili maddeleri gereğince ilk çıkacak nüshanızda neşrini rica ederim.

Adana İmam-Hatip Okulu Müdürü,

NURİ ÜNLÜ

İNKILÂB İLMİ

21

Bugün mücadele deyince sadece fiili ve askerî seferler akla gelmektedir. Osmanlı İmparatorluğunda fiili mücadelelerin yapıldığını, muhtelif memleketlerin işgal altına alındığını görürüz. Bunlar, harbin psikolojik ve kültürel sahada kazanımdan sadece askerî ve siyasi sahada kazanıldığını göstermektedir. Fakat askerî ve siyasi sahada kazanılan bu harbler düşmanın, düşman kuvvetlerinin psikolojik ve kültürel sahada yenilmelerine tamamiyle kifayet etmediğinden düşman kuvvetlerin bir müddet daha yaşamasına sebep olup işgal edilen memleket ahalisini müslüman laştıramamıştır. Osmanlı İmparatorluğunun tatbik ettiği, zaruretlerden ileri gelen ve askerî tarafı baskın olan, bu mücadeleler büyük askerî muvaffakiyetler temin etmekle beraber düşman iktidarının tam tasfiyesi ile sonuçlanamamıştır. Bu da, mücadelenin topyekün bir mahiyette kabul edilmediğini gösterir. Bu harbler düşmanın önce kültürel ve psikolojik alanda mağlup edilmesi ve sonra askerî bir seferle mücadelenin nihayetlendirilmesi neticesine vasil olamamıştır. Osmanlıların, askerî teşkilât bakımından, kuvvetlerinin ve dehâlarının yüksekliği düşmanların askerî kuvvetlerinin tamamiyle yok olmasına ve sile olmuş fakat politik, kültürel ve psikolojik iktidarlarının yok olmasına sebep olamadığından düşmanların kültür iktidar ve teşkilâtları yaşayabilmıştır.

Halbuki, İslâm inkılâbı hareketlerinde bu, bilhassa Hz. Muhammed (S.A.S.) zamanında, tamamiyle aksi istikamette tecelli etmiştir:

Hız. Muhammed (S.A.S.) Mekke'deki mücadelesinde, zulme uğramış fakat bu zulüm esnasında da ideolojisini propaganda ederek düşmanı psikolojik sahada mağlup etmişti. İşte bu psikolojik ve kültürel üstünlüktür ki, düşmanın siyasi çözülmesi ni ve iktidarının yıkılmasını temin etmiştir. Hız. Muhammed (S.A.S.) in yapmış olduğu on senelik mücadele Mekke'nin bir müddet sonra kendiliğinden çözülmesine sebep olmuş ve küfür iktidarının yok olmasını temin etmiştir. Dolayısıyla Medine'de hazırlanan kuvvetler Mekke'yi zapteder etmez, halkan büyük bir kısmı İslâm kültürüne zaten vakıf olmuş bulundukları için, ca buca müslümanlaştırılmışlar ve Mekke ahalisi vemi bir İslâm mücadelesinin bayraktarlığını yapacak hale gelebilmiştir. Bu da mücadelenin; muhtelif mevzularda, mücadelenin son gavesine göre ayarlandığını göstermektedir. Yani psikolojik, siyasi, diplomatik ve kültürel mücadele, harbin son hedefi olan «İslâm iktidarının tanınması ve İslâm iktidarına karşı mücadele edecek bütün kuvvetlerin ortadan kaldırılması» gavesine doğru giden bir mücadele anlayışı içerisinde yapılmıştır.

Psikolojik, siyasi ve kültürel harbler en azından askerî harbe kadar ehemmiyetlidir. Mücadeleyi sadece fiili bir mücadele manasında anlamak yanlıştır.

Bu noktada Lenin' «İhtilâlcî tecrübe: çabuk mesru ve gavri mesru, barışçı ve savasçı, gizli ve açık, küçük çevreler ve kitle hareketlerine, parlamenter ve terörist gibi değişik şekilde hareketlere sahip olarak devamlı surette gelişmiş ve artmıştır. Proloterva diktatörlüğü: kanlı-kansız, barışçı-savasçı, askerî, iktisadî, eğitimci ve

idareci olarak kuvvete ve eski bir cemiyet geleneğine karşı ısrarlı bir döğüş idi.» der. İşte Lenin, bu cümleleriyle, mücadele şekillerinin çok değişik şartlar altında ve farklı mücadele nevelerinin tatbikiyle asıl hedefe doğru gidişini anlatıyor. Komünist kuvvetler karşısındaki bütün kuvvetlerin ortadan kaldırılması ve yokedilmesi tecrübesine gidiş; işte bu değişik ve birbirinden tamamiyle farklı mücadele nevelerini, asıl hedefe doğru, ahenkli bir surette kullanmakla gelisir.

Bütün inkılâpçı hareketleri tetkik edince psikolojik, kültürel ve siyasi mücadele tarzlarının ahenkli bir şekilde kullanıldığını görürüz. Bunlar zaman zaman, daha evvel incelediğimiz safhalara uygun olarak; açık-gizli, barışçı-savasçı şekiller almışlardır. Devamlı surette değişen mücadele biçimleri birbirleriyle ahenkli olarak kullanılmış ve inkılâbı hedefine kavuşturan vasıtalar olmuşlardır.

MÜCADELENİN PRENSİPLERİ

Mücadelenin prensipleri bütün mücadele şekillerine şamildir. Dolayısıyla, aşağıda zikredilecek olan prensipler aynı zamanda, askerî mücadele ile beraber siyasi, psikolojik, kültürel ve iktisadî mücadele şekilleri için de kanun mahiyetindedir. Bütün mücadelelerin bağlı bulunduğu kanun «kuvvet kullanma kanunu»dur. Barışın kullanılması da aynı kanuna tabidir. Dolayısıyla bütün mücadele şekillerinde aynı kaideler tatbik edilir:

1— STRATEJİK TAARRUZ KAİDESİ :

Stratejik taarruz kaidesi bir harbin, bir mücadelenin kazanılmasında esastır. Devamlı surette savunmada kalmakla hiçbir netice alınmaz. Bir harbe, bir mücadeleye savunmayla başlansa dahi, gerekli sağlandıkdan sonra, taarruz mutlaka şarttır.

İSLAM İNKILAPÇI HAREKETİNDEN MİSALLER.

Hız. Muhammed (S.A.S.) in mücadelelerinde bu kaidenin devamlı tatbikatı vardır. O, mağlup olduğu zamanlarda bile, hiç olmazsa siyasi ve askerî harbi psikolojik sahaya istikâl ettirerek, kuvvetlerinin geri kalanını toplayıp yeniden bir hücum ve atılma denemesi yaparak kendi kuvvetlerinin psikolojik üstünlüğünü temin ediyor.

İslâm inkılâpçı hareketi, Mekke'de psikolojik ve siyasi mücadele safhasına girdiği zamanlarda, mücadele taarruzla başlamış ve Hız. Muhammed (S.A.S.) psikolojik harbi taarruzla kazanmıştır. Bunlardan bazı örnekler görelim:

Hız. Muhammed (S.A.S.) Kurev's'in bütün insanlarını toplayıp onlara nutuk irad etmeye başladıktan sonra, cemiyetin yanlış ve gayri insani temellerine hücumla; «Siz de, Allah'ı bırakıp tapmakta olduğunuz, hiç şüphesiz ki cehennem odunusunuz. Siz oraya gireceksiniz.» diyor. (1) Küfre inanan ve küfür istikâmetinde giden

fertlerin hepsinin cehennem odunu oldukları bildiriliyor. İşte bu, psikolojik bir taarruzdur. Bu taarruza mukabil cemiyette bir reaksiyon doğuyor. Bu, müdafaa taktiği ile yavaşlatılıyor ve yeni bir taarruzla psikolojik savaş hedefine doğru yürüyor. Şimdi sen ne ile emrolunuyorsan (kafalarını çatlatırcasına) apaçık bildir. Müşriklere aldırış etme» âyeti (2) bir psikolojik taarruz emridir.

Bazen bu taarruz hali yavaşlıyor ve Mekke müşriklerinin İslâma daha sulhcü bir tarzda davet edildiği görülüyor. Fakat kaide değişmez ve esastır. Psikolojik sahada mücadelenin kazanılabilmesi için taarruz kaidesinin iyi uygulanması şarttır. Bu kaide askerî mücadelede de muvaffakiyeti temin eden hususdur. Huneyn, Mekke'nin fethi ve Hudeybive'de zaferi temin eden husus hep stratejik taarruz olmuştur.

Napolyon: «Harp etmek, taarruz etmektir», Frederik: «zafer taarruzla mümkündür» derler.

Dolayısıyla, hangi harb nevinin kazanılması düşünülürse, düşünülün, zafer taarruzla mümkündür.

2— HEDEF-İ ASLİ DÜŞMAN İKTİDARIDIR :

Kuvvet kullanmanın ikinci kaidesi; asıl hedef düşman iktidarının yıpratılması, yokedilmesidir. Bu kaideye uyulmazsa, yan ve civar hedeflerle meşgul olunursa, asıl düşman kuvvetlerinin toparlanıp inkılâpçıların üzerine gelmesine vesile ve buna zaman hazırlanmış olunur. Düşman ordusu ve düşman iktidarı imhâ edilmeden netice alınmaz. Düşmana iktidar temin eden şeyler ortadan kaldırılmadıkca sonuca vâriyemez.

İslâm inkılâpçıları küfür cemiyetinin siyasi, iktisadî ve askerî rejiminin temellerini yıkmış daha sonra o cemiyet düzenini koruyucusu olan zümreyi (Ebû Cehil, Ebû Leheb zümresini) ortadan kaldırarak bozuk cemiyeti temellerinden şarsmışlardır.

Aynı durumu Komünist ihtilâlcî hareketlerinde de görüyoruz. Onlar, daimi surette Çar iktidarını, bu iktidarın dayanmış olduğu askerî, siyasi ve iktisadî temelleri şarsmağa çalışmışlardır. Ordu, polis ve hü kûmet zaafa düşürülmüştür. Bu temeller tamamiyle sarsılıp Çar ve Çara bağlı ittifaklar zümresi tamamiyle yıkıldıktan sonradır ki Çarlık rejiminin sonu belli olmuştur.

Naziler, Komünist iktidarının prestiji ni sıfıra indirmek, onun Alman milleti için düşündüğü kötü plânları ortaya sürmek suretiyle psikolojik alanda hükümeti ve onun yardımcıları olan Yahudileri tamamiyle iktidarsız hale getirip, Alman milletinin nezdinde, itibarlarını siliyorlardı. Bunun yerine, Alman milleti, Nazi hareketine ve onun liderlerine teveccüh ediyordu. İşte Nazi hareketi psikolojik harbi, asıl düşmanı olan iktidardaki kudrete karşı açmıştır. Alman milletini, düşmanı olan kudrete karşı tahrik etmiş ve psikolojik harbi kazanmıştır.

Kuvvet kullanmanın bu ikinci kanunu; asıl hedefin daima esas düşman iktidarı ve kuvveti olduğunu hatırlamaktır. Devamlı Var.

ideolojiler kavgasından akisler

RUSYA'DA AYDINLARIN

ÇİLESİ

«Ruslar baskıya devam ederse, intihar ederim.»

Sovyet Rusya'da fikir adamlarına ve edebiyatçılara baskı, aynen Lenin ve Stalin devrindeki şiddetiyle devam etmektedir. Son aylarda meydana gelen birçok hâdiseler, Rusya'da fikirlere serbestiyet tanındığı, herkesin serbestçe seyahat hakkına sahip olduğu yolundaki yapılan kasıtlı propaganda ların ne kadar yalan olduğunu ortaya koymuştur.

Cevdet Sunay'la beraber Rusya'ya giden bazı solak gazetecilerimiz de Rusyayı ve oradaki hayat şartlarını öve öve bitiremediler. Halbuki onlar daha Rusya'da iken yazar Alexander Soljenitsin Komünist yazarlar birliğinden ihraç ediliyordu. Bu ihraç işinde öne sürülen suçlama, Stalin'i imalı yünden tenkid etmektir. Yer yüzünde Komünist ülkeler ve onların dışındaki birkaç ülke hariç, şahıs tenkidinin suç sayılması kalmanıştır. O Stalin ki, Kırım'daki soydaşlarımızı Sibiryaya sürdüren, Türkistan'a kan kusturan ve II Cihan Harbinde bizden Boğazları Kars'ı, Ardahan'ı tehdit ederek almak isteyen gerçek bir millet düşmanıdır.

Stalin'in zulmü o kadar fazla oldu ki Rusya ve diğer sosyalist blokta bulunan aydınlar, yazarlar, fikir adamları, hat ta komünist parti üyeleri bile Stalin'in sosyalizmine dayanamadılar. Rusya'dan kaçtılar. Stalin kendi zevklerini tatmin için birçoğunu hayvanları boğazlatır gibi cellatlara teslim etmiştir.

İşte, bu vahşiyi, imalı yoldan tenkit etti diye Soljenitsin, Komünist Yazarlar Birliğinden kovuldu.

Soljenitsin'in iki eserinin batıya kaçırılması basın hürriyetinin içinde bulunduğu perşanlığı az da olsa bize anlatır zannediyorum. Bugün dünyanın hangi ülkesinde olursa olsun bir yazar eserlerini istediği yerde negredebilir. Ama görüldüğü ki komünistler hâlâ menfi bir nizamın devamı için nelere baş vuruyorlar.

Bununla da yetinmeyip komünist idare Soljenitsin'i mahkemeye vermiştir. Mahkemenin gayesi Soljenitsin'e suçla zorla kabul ettirmektir. Böylece yazara suç kabul ettirilip Sibiryaya çalıştırma kamplarına gönderilecektir. Milyonlarca insanın sırf düşüncelerinden dolayı kirbaçlandığı Sibiryaya kamp ları ona da mezar olacaktır.

Ama ne yapılırsa boştur. Zira sosyalizm insan tabiatına, insan bünyesine ve insanın yaşayışına zıt olan bir sistemdir. Daima insanla çatışma halindedir ve insanı köleleştirme yi hedef tutar.

Bunun üzerine Soljenitsin de Rus makamlarına büyük bir tehdit savurup:

«Ruslar baskıya devam ederse intihar ederim» diye haykırды. Bu tehdit büyük bir tesir meydana getirmiş, diğer Rus yazarlarına bir ümit ışığı olmuştur.

Sovyet yazarı Aleksandr Soljenitsin'in Moskova üniversite çevrelerinde dolaşan ve jenetik bilgini Jaures Medvedev in 29 Mayıs'ta Kaluga'daki bir akıl hastahanesine kapatılmasını knayan mektubunda şöyle denilmektedir:

«Akıl başı yerinde ve hür düşünceli kimyelerin akıl hastanelerine kapatılmaları manevi bir cinayettir. Bu, gaz odalarının bir başka şekli. hem de daha korkunç şeklidir.

«Tıpkı gaz odaları gibi bu suçlar da unutulmayacaktır. Bu suç katılmış olanlar hayatlarında da öldükten sonra da ebediyen hüküm giymiş olacaktırlar. Suçlar gizlilik içinde de işlense her şeyin bazı sınırı olduğu ve bu sınırı aşınca insanların yamyamlara dönüştüklerini hatırlanmalıdır.»

Soljenitsin, aydınların sık sık akıl hastanelerine kapatılmaları usulüne temasta şöyle demektedir:

«Bu içimizden herhangi birinin başına gelebilir. Nitekim bu, bir bilgin, bir jenetikçi, ince ve parlak zekâh, tyi yürekli bir insan olan Jaures Medvedev'in başına gelmiştir. Medvedev'in çaresiz ve hasta insanlara yaptığı çıkarsız yardımı çok iyi biliyorum. Medvedev'in başına gelen ilk defa olmamaktadır. Akıl hastanesine kapatma, artık bir adet halini almıştır. Bu usulün kurbanlarından bazıları çok tanınmış kişilerdir. Ama, tanınmış olmayan çok insan da vardır.»

Yozgat'ta Miting

Peygamberimiz'e (S.A.S.) «Cilce Muhammed» diyecek kadar adilegen bir solcunun başkanı bulunduğu TÖS, sosyalizm hesabına yurdumuzun her tarafında oynamaya çalıştığı oyunun bir sahnesini de Yozgat'ta oynuyordu. Millet in uyanıklığı ve düşmanını bilmesi TÖS'lülere pahalıya mal oldu.

TÖS'ün çalışmalarıyla solun tutsağı haline getirilen öğretmenler millete bağlı, anti-komünist öğrencilere zulüm yapıyorlardı. Sosyalist eser okumayan öğrenciler sınıflarda bırakılıyor, milletimizin imanına, ahlakına, kültürüne düşman hale getirilmeye çalışılıyor. Geçen günlerde Yozgat Kız Öğretmen Okulunda Kızıl Alfabe gibi anti komünist eserler okuyan bir öğrencinin disiplin cezasına çarptırılması milletin büyük infiafı ne sebep oldu. Millet in TÖS'lülere karşı kini bir kat daha bilenmişti.

16 Haziran 1970 günü Yozgat'ta milliyetçiler komünizmi tel'in ettiler. Toplanan millet düşmanlarından hesap sormak istiyordu. Miting, çok olgun bir hava içerisinde geçti. Millet mitingden dağılırken ihafet yuvası TÖS'ü de protesto etmek istedi. Millet in protestoda bulunması gayet normaldir. Zira millet düşmanları, onun kültürüne ve tarihine kovalar dolusu küfrederken millet in susması düşünülemez.

Olaylardan sonra TÖS Yozgat il merkezi arandı 3 tabanca, birçok sustalı bıçak ve cop lar bulundu. Bu silahlar millete çevrilecekti. Anadolu'nun her tarafında olduğu gibi Yozgat'ta da millet uyanıyordu. Sonra Dev-Genç isimli kızıl teşkilâta bağlı hainler Yozgat'ı terketmeye başladılar.

BÜTÜN MİLLİYETÇİLERE MÜJDE

*Yakında
Basılıyor*

Mücadelemizde bize
rehber olacak eserler:

- İlmî Sağ,
- Gerçek Emperyalizm,

**OTAG
YAYINEVİ**

— ÖĞRENCİLER, ÖĞRETMENLER, SUBAYLAR, İŞÇİLER VE BÜTÜN MÜNEVERLER!...

Yaz mevsiminde köyünüzde, kasabanızda ve bulunduğunuz şehirde güvenerek okuyabileceğiniz yegâne dava ve kadro mecmuası:

YENİDEN MİLLİ MÜCADELE

● Türkiye'de, Esir Türk illerinde, İslâm Alemi'nde ve bütün dünyada olup-biten hadiselerin en güzel yorumu;

● İlmî incelemeler;

● Bütün millet düşmanlarının gizli faaliyetleri ve iç yüzü;

● İktisadî incelemeler ve,

● Dünya basınından yepyeni haberler ve tercümeler. Millî Cephe'nin en çok satan haftalık mecmuası.

YENİDEN MİLLİ MÜCADELE'de

**ABONE OLUNUZ
ABONE BULUNUZ**

ADRES

Yeniden Millî Mücadele
Babıâli Cad. 50/4

Cağaloğlu/İSTANBUL

Sıkı Yönetim Nedir?

Memleketin tamamına veya bir kısmına teşmil edilen, vatandaşın temel hak ve hürriyetlerini özel kanununa göre kısıtlama imkânı veren, olağanüstü hâllere mahsus bir devlet idaresi şeklidir.

Anayasamızın 124. maddesine göre «savaş hali, savaşı gerektirecek bir durumun baş göstermesi, ayaklanma olması veya vatan ve cumhuriyete karşı kuvvetli ve eylemli bir kalkışma (fiili tecavüz) olduğunu gösterir kesin belirtilerin meydana çıkması sebebiyle. Bakanlar Kurulu, süresi bir ayı aşmamak üzere, yurdun bir veya birden fazla bölgesinde veya her yerinde sıkı yönetim ilân edebilir ve bunu hemen TBMM nin onama sına sunar.»

Sıkı yönetim idaresinin nasıl kurulup, çalışacağı, yetki ve görevleri 3332 sayılı Örfî İdare Kanunu ile belirtilmiştir. Buna göre her sıkı yönetim bölgesine

bir Sıkı Yönetim Komutanı tayin edilerek, emrine lüzumu kadar subay, askerî hakim ve memur verilir. Ayrıca Askerî Örfî İdare Mahkemesi kurulur. Bu mahkeme Türk Ceza Kanunu ile Askerî Ceza Kanununun Örfî İdare Kanununda sayılan maddelerindeki suçları kendi usulüne göre yargılar. Örfî İdare altındaki yerlerde, umumî emniyet ve asayişe taalluk eden zabıta selâhiyet ve vazifeleri, askerî makamlara intikâl eder. Bu itibarla askerî idare, görülecek lüzum üzerine her yerde ve her zaman arama yapıp, gerekli gördüğü her şeyi zaptedebilir. Özel veya genel haberleşmeyi (neşriyatı) kısıtlayabilir veya yasaklayabilir; Örfî İdare bölgesi için de, her yer ve her zamanda yapılacak özel veya resmî bütün toplantı ve hareketleri, fertlerin ikamet veya hareketlerini tahdit edebilir veya yasaklayabilir. Buna ilâveten Bakanlar Kurulunun emirlerini yürütür.